Țara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

SITUAȚIA PROCESULUI LUI IOHANNIS LA CURTEA DE APEL PITEŞTI

pag. 11

ZIAR ANTI-SISTEM

AFARĂ... AFARĂ... CU CIOLOŞII DIN ȚARĂ!... DE CE?

pag. 13

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAȚII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOȚILĂ** ● Anul XII - **Nr. 334** - 24 pagini - tiraj 1.000-5.000 ex. ● **7-21 noiembrie 2016** ● 2,5 lei ●

„Art. 1 din Constituție: România este stat național, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

„KAIZERUL DE LA COTROCENI“, ULTIMA LOVITURĂ DATĂ POPORULUI LA UN AN DE LA „VICTORIA FORȚATĂ“ - 16 NOIEMBRIE 2014

pag. 10

MOTIV PENTRU PREŞEDINTELE IOHANNIS DE A-ŞI IMPLEMENTA POLITICA PĂGUBOASĂ PENTRU DEMOCRAȚIE „PARTIDUL MEU, GUVERNUL MEU, PARLAMENTUL MEU“

pag. 6

EDITORIAL

Am iubit America! Dar oare până când?

DOMNULE AMBASADOR KLEMM! ROMÂNIA NU ESTE O COLONIE A SUA, IAR DVS. NU SUNTEȚI NUMIT „GUVERNATOR AMERICAN“, CI AMBASADOR ÎNTR-O ȚARĂ SUVERANĂ!

În sfârşit, „Dumnezeii pe Pământ reprezentați de Justiție”, au tras semnalul de alarmă privind democrația

Fără nicio discuție, evenimentul politic major desfăşurat recent la cel mai înalt nivel prin mesajul ferm dat prin „Scrisoarea deschisă adresată ambasadorului SUA în România”, Excelenței Sale, Hans Klemm, de către Uniunea Națională a Judecătorilor din România şi Asociația Magistraților din România, reprezintă o cotitură radicală privind respectarea art.1 din legea fundamentală a României, Constituția. De mult timp, la cel mai înalt nivel, cea de-a treia putere în stat, reprezentată de justiție nu a luat o poziție foarte fermă, ca de această dată. Sigur este şi faptul că poziția acestor asociații nu se îndreaptă doar asupra abuzurilor făcute de o direcție a Parchetului General reprezentată de DNA, care deliberat, sprijinită de ambasadorul american, a încălcat Constituția la art.131 „rolul Ministerului Public”, făcând din DNA o instituție de coerciție încălcând drepturile şi libertățile fundamentale ale cetățenilor prin „Festivalul cătuşelor fără rost”. Tot aşa de sigur este faptul că domnul ambasador al unei țări care luptă la

(continuare în pagina 2)

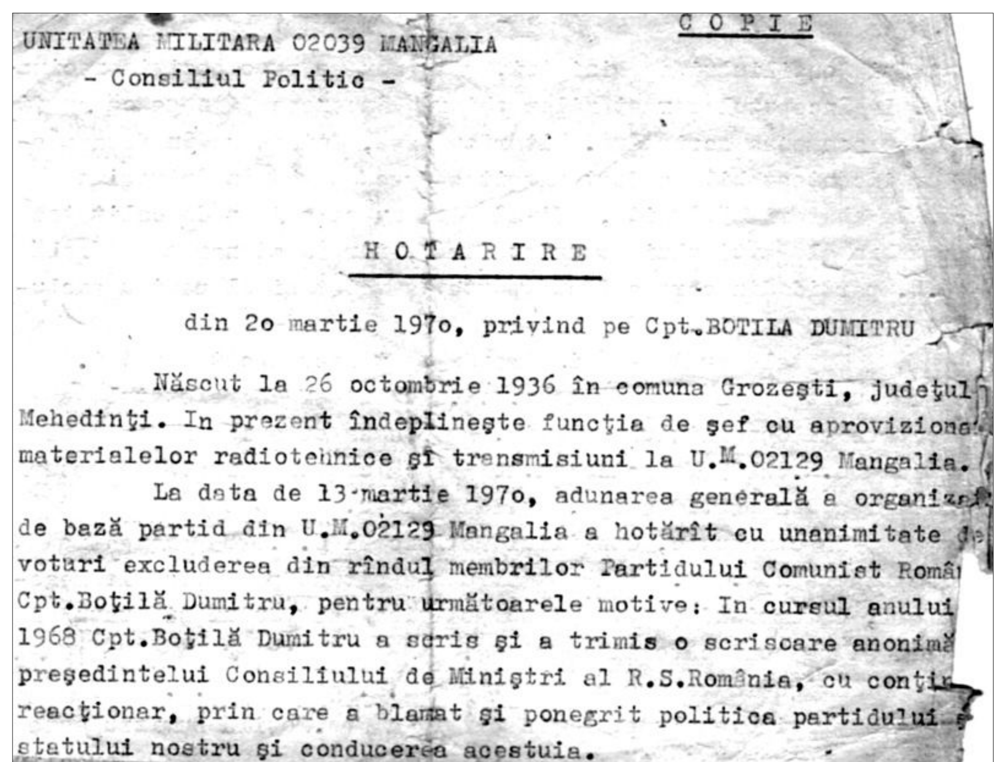
Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 13 26 39 44 34 24

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

nivel mondial pentru respectarea Declaraţiei Universale a Drepturilor omului semnată în 1948 la Washington, a săvârşit o mare greşeală în numele Statului American atunci când a incitat o direcţie a Parchetului la măsuri care înjosesc demnitatea umană. Sigur este faptul că şi în România, ca de altfel în toată lumea, în „lupta pentru îmbogăţirea unor indivizi", generează corupţia, iar America nu se poate lăuda că a eradicat-o total. Este tot aşa de adevărat că după revolta din decembrie 1989, oameni inteligenţi bine pregătiţi chiar în şcolile capitalismului dezvoltat, au încercat să devină ei capitalişti la fel ca cei din Occident. Numai că, au săvârşit greşeli de care pot fi făcuţi vinovaţi chiar şi unii reprezentanţi ai capitaliştilor occidentali, care i-au ademenit pe „flămânzii săraci capitalişti", generând aşa zisul capitalism „de cumetrie". Aceasta în condiţiile în care, după dărâmarea Zidului Berlinului, România a fost ultimul bastion nu al comunismului, ci al dictaturii care s-a eliberat. Că nu au ştiut modalităţile? Este o altă problemă. Statul nou înfiinţat, la 22 decembrie 1989, a fost la discreţia înţelegerilor marilor puteri, respectiv a preşedintelui american Bush şi a preşedintelui rus, Gorbaciov. Aceştia au stabilit distrugerea economiei româneşti şi împărţirea bucată cu bucată, a acestei bogăţii, având în vedere colapsul în care se afla economia capitalistă Europeană. Este vizibil cum ruşii au luat unele ramuri ale industriei grele, respectiv Combinatele de la Târgovişte, mândria României, sau cele de la Câmpia Turzii, etc. Germania a luat de la România industria prelucrării cimentului şi o serie întreagă de mari obiective de interes major pentru Germania. Austria a preluat prin şantaj privind intrarea în NATO, petrolul. Anglia a preluat o parte din industria oţelului, o parte din ţări din nordul Europei având sprijinul Consiliului Europei unde au deţinut şi deţin puterea decizională, stabilind discreţionar modul de viaţă al românilor, mergând până la stabilirea graniţelor printr-o aşa-zisă politică de regionalizare. Mai mult decât atât, Uniunea Europeană, având girul primei puteri din Europa, Germania, a stabilit prin trafic de influenţă, alegerea ca preşedinte a unui etnic german care în prezent pregăteşte o dictatură mergând până la dezmembrarea statului naţional, unitar, creat prin jertfa celor aproape un milion de morţi în primul război mondial. Mai mult decât atât, domnul preşedinte etnic german, având o reprezentare doar de cca. câteva mii de cetăţeni, reprezentaţi de forumul german, şi-a permis folosindu-se de influenţa DNA-ului să încalce Constituţia şi să „numească", un Guvern dorit de dumnealui, în care este posibil ca numele magiar să capete o conotaţie neconstituţională. Este adevărat, că în lupta lor pentru existenţa economică a unor întreprinderi româneşti create conform Legii 31/1991 şi a HG 834/1991, acestea să fi făcut greşeli uneori grave, mergând până acolo încât ar fi fost necesară tragerea lor la răspundere penală. Numai că, această răspundere penală nu trebuie să se transforme într-o „frondă" între fosta ideologie de unde parveneau foştii viitori capitalişti şi actuala filozofie economică venită din Occident. Aceşti conducători bine pregătiţi profesional au făcut greşeli grave în lupta pentru supravieţuire economică. De aceea, credem că era necesar ca la nivel parlamentar, aşa cum a existat Legea 31 şi HG 834/1991 să se emită o lege de reglementare a acestor acte ilegale săvârşite de cei care mai mult sau mai puţin legali, au pus mâna pe fostele întreprinderi, pentru ca în final aceasta să intre în portofoliul marilor companii din Occident. Oare mai există vreo fabrică românească în România? Ştie domnul ambasador vreuna dintre ele? Ştie domnul ambasador că aşa zisa economie de piaţă occidentală a distrus întreaga economie românească, de la ştiinţă şi cultură, până la producerea bunurilor necesare traiului populaţiei. Oare domnul ambasador nu vede că aşa zisa circulaţie liberă a însemnat o politică greşită de deznaţionalizare a românilor care au devenit servitorii ţărilot Europene şi a altor state din lume? Iar dovezile pe care domnul ambasador ar trebui să le ştie, pot continua. Cel care vă spune aceste lucruri este un fost ofiţer al armatei române care s-a ridicat împotriva sistemului comunist şi timp de 20 de ani, din 1970 până în 1989, s-a străduit ca România să fie o ţară demnă, aşa cum au fost părinţii şi bunicii noştri. De aceea, în final, prezentăm un facsimil al unei hotărâri politice din 20 martie 1970 privind pe căpitanul Boţilă Dumitru. Acesta, alături de un grup de ofiţeri din armata română, prin mijloace dolosive, a încercat să atragă atenţia Guvernului stalinist din această perioadă, cu privire la transformarea României într-o ţară în care dictatura a făcut ravagii, începând cu 01 ianuarie 1948, cu consecinţele ştiute la nivel mondial. În acest sens, a editat un ziar „anti-sistem" având dorinţa ca într-adevăr, România să devină o ţară prietenă a Europei, a continentului american, a tuturor ţărilor din lume, dar nu o colonie a vreunei ţări din lume pe care nici dvs., domnule ambasador, consider că nu o veţi accepta, deşi numele dvs. mic este „Hans", ceea ce dovedeşte, probabil, că originea etnică este aproape cu cea a numelui de „Iohannis". De aceea, public având în vedere suferinţa mea şi a familiei timp de 20 de ani, din partea sistemului stalinist, sovietic şi nu a comunismului care este doar o teorie politică şi nu un sistem economic, doresc să-i felicit pe semnatarii scrisorii deschise adresată dvs., considerând că modul în care aceste uniuni de jurişti au procedat îmi aminteşte de modul în care eu, ca tânăr căpitan al armatei române, împreună cu alţi colegi, am aprins în anul 1970, flacăra revoltei împotriva abuzurilor staliniste materializate prin revolta din 22 decembrie 1989. Fie ca flacăra constituţională pe care aceşti jurişti au ridicat-o public, să constituie un element de redeşteptare a naţiunii române, aşa cum spune imnul naţional „Deşteaptă-te române/ Din somnul cel de moarte/ Din care te-adânciră/ Barbarii de tirani!". Restul, trageţi dvs. concluzia, domnule ambasador!

D. BOŢILĂ

UNITATEA MILITARA 02039 MANGALIA — COPIE

- Consiliul Politic -

HOTARIRE

din 2o martie 197o, privind pe Cpt.BOTILA DUMITRU

Născut la 26 octombrie 1936 în comuna Grozeşti, judeţul Mehedinţi. In prezent îndeplineşte funcţia de şef cu aproviziona[rea] materialelor radiotehnice şi transmisiuni la U.M.02129 Mangalia.

La data de 13 martie 197o, adunarea generală a organiza[ţiei] de bază partid din U.M.02129 Mangalia a hotărît cu unanimitate de voturi excluderea din rîndul membrilor Partidului Comunist Român Cpt.Boţilă Dumitru, pentru următoarele motive: In cursul anului 1968 Cpt.Boţilă Dumitru a scris şi a trimis o scrisoare anonimă preşedintelui Consiliului de Miniştri al R.S.România, cu conţin[ut] reacţionar, prin care a blamat şi ponegrit politica partidului şi statului nostru şi conducerea acestuia.

Magistraţii din România, SCRISOARE DESCHISĂ adresată ambasadorului SUA

Uniunea Naţionala a Judecătorilor din România (UNJR) şi Asociaţia Magistraţilor din România (AMR) au remis pe data de 31 octombrie 2016 o scrisoarea deschisă E.S. Hans Klemm, ambasadorul Statelor Unite la Bucureşti, în urma declaraţiilor pe care acesta le-a făcut şi aduc gravă atingere imaginii justiţiei şi bunei funcţionări a democraţiei în România. „În contextul în care vedem în jurul României ţări, chiar partenere ale Statelor Unite, care se îndepărtează de la valorile democraţiei, suntem determinaţi să nu acceptăm în România nici un rabat de la statul de drept şi nici o îndepărtare de la valorile fundamentale ale acestuia", au arătat judecătorii în scrisoare. „Încălcarea acestor valori va face România mai slabă, ceea ce vulnerabilizează şi NATO."

Conţinutul integral al scrisorii îl găsiţi mai jos:

31 octombrie 2016- Excelenţei Sale Domnului Hans Klemm, Ambasadorul Statelor Unite la Bucureşti

Stimate Domnule Ambasador Klemm,

Vă scriem public direct, folosind calea unei scrisori deschise, deoarece declaraţiile pe care le-aţi făcut pe data de 26 octombrie, în cadrul interviului pentru site-ul , aduc gravă atingere imaginii justiţiei şi necesită, faţă de impactul negativ al acelor declaraţii asupra bunei funcţionări a democraţiei din România, un răspuns public din partea judecătorilor. Astfel, la întrebarea – legitimă în contextul actual – privind riscul manifestat de excesele procurorilor anticorupţie, a-ţi afirmat că „acest lucru trebuie să îl decidă poporul român, cum ar trebui să se comporte procurorii şi judecătorii pentru a-şi face treaba. Eu vreau sa subliniez doar succesul extraordinar al României în acest domeniu." Este de neînţeles motivul pentru care reprezentantul Statelor Unite, ţară care este luată ca reper pentru respectarea drepturilor şi libertăţilor individuale, face apel la „justiţia populară", o formă de justiţie străină de statul de drept şi specifică regimurilor totalitare, cu rădăcini în gândirea de drept sovietică. Pe pagina Ambasadei a-ţi postat fotografii de la vizita recentă pe care a-ţi făcut-o la fosta închisoare comunista de la Sighet. „Dreptatea poporului în slujba poporului" a fost sloganul ce a stat la baza „democratizării justiţiei" după 1948, pe care cu siguranţă l-aţi văzut afişat în incinta fostei închisori. Toţi acei oameni care au fost închişi şi torturaţi acolo, au fost condamnaţi tot în numele „poporului", ba încă în aplauzele sale, pentru că aşa le spunea maşina de propagandă comunistă că e bine. A-ţi afirmat în interviu că „aplaudaţi puternic" ceea ce consideraţi ca fiind un „record de succes" actual al luptei anticoruţie, arătând însă că vă sunt indiferente mijloacele folosite în această luptă. Afirmaţiile dumneavoastră, cum a fost cea cu „aplauzele", sunt primejdioase pentru democraţia românescă, deoarece întăresc mentalitate extrem de periculoasă că scopul scuză mijloacele. În justiţie mijloacele pot perveti scopul. Vă reamintim că România este o ţară aflată la 27 de ani depărtare de comunism, o ţară în care mentalitatea represivă a instituţiilor de forţă, implementată iniţial de consilieri sovietici apoi de educatori români formaţi şi educaţi de acei consilieri, nu s-a schimbat peste noapte doar prin faptul că România a declarat că a trecut de la dictatură la democraţie. Schimbarea acestei mentalităţi, fundamentată pe faptul că statul este superior persoanei, necesită timp şi o continuă reevaluare sinceră pentru a identifica segmente unde lucrurile se pot îmbunătăţi. Profesionalizarea şi întărirea reală a tuturor instituţiilor democratice se face prin respectarea strictă a statului de drept, a separaţiei puterilor în stat şi a drepturilor şi libertăţilor fundamentale, lucru care implicit duce la diminuarea corupţiei. Dacă dumneavoastră, din poziţia de reprezentant al Statelor Unite în România, doar „aplaudaţi", dar nu scoateţi în evidenţă excesele ori erorile acolo unde acestea există şi sunt vizibile, nu doar că nu ajutaţi justiţia şi lupta anticorupţie, dar le vulnerabilizaţi atât pe ele, cât şi credibilitatea Statelor Unite în faţa românilor. Cultul personalităţii şi „aplauzele" însoţite de lipsa criticii şi a unei evaluări profesioniste care să scoată în evidenţă succesele şi să puncteze problemele, pentru a fi corectate la timp, sunt cel mai mare inamic pentru orice stat şi orice instituţie a acestuia. Aceste lucruri pot foarte uşor discredita o acţiune vitală pentru sănătatea societăţii româneşti, cum e lupta împotriva corupţiei, pe palierul purtat de justiţie. Justiţia nu e nici companie de publicitate şi nici subiect de propagandă electorală. Administraţia justiţiei într-un stat democratic este un proces ce se desfaşoară cu rigurozitate şi strict în limitele legii, cu respectarea tuturor drepturilor şi obligaţiilor procedurale (due process) tocmai pentru a păstra un just echilibru între interesul public şi demnitatea, drepturile şi libertăţile fiecărei persoane. Orice derapaj trebuie punctat şi corectat pentru a preveni erori ulterioare, iar acest lucru se poate face doar analizând obiectiv şi critic această activitate. Este important să înţelegeţi acest lucru şi să-l afirmaţi public, dacă doriţi în România un stat de drept viabil, întemeiat pe o justiţie cu adevărat independentă, care respectă şi apără drepturile şi libertăţile propriilor cetăţeni. Exact aceste principii stau şi la baza Parteneriatului Strategic dintre România şi Statele Unite. Parteneriatul respectiv, aşa cum a-ţi reafirmat într-o declaraţie comună recentă româno-americană, „se fundamentează pe angajamentul comun pentru valorile democratice – statul de drept, piaţa liberă, respectarea drepturilor omului şi relaţiile inter-umane". Şi pentru că a-ţi vorbit în interviul dumneavoastră despre importanţa României în NATO, vă amintim că toate documentele publice ale summit-ului NATO de la Varşovia din acest an au reîntărit faptul că „NATO este o alianţă de valori, incluzând libertatea invidualǎ, drepturile omului, democraţia şi statul de drept". „Aceste valori comune sunt esenţiale pentru ceea ce este NATO şi ceea ce face. În plus, includerea acestor valori în toate domeniile activităţii noastre va face NATO mai puternic", s-a mai adăugat în comunicatul dat de NATO pe data de 9 iulie şi împărtăţit de toţi şefii de state şi guverne care au participat la summit. „We stand together, and act together, to ensure the defence of our territory and populations, and of our common values. United by our enduring transatlantic bond, and our commitment to democracy, individual liberty, human rights and the rule of law", a fost mesajul transmis după summit-ul NATO de la Varşovia şi în acest mesaj ne regăsim şi noi. În contextul în care vedem în jurul României ţări, chiar partenere ale Statelor Unite, care se îndepărtează de la valorile democraţiei, suntem determinaţi să nu acceptăm în România nici un rabat de la statul de drept şi nici o îndepărtare de la valorile fundamentale ale acestuia amintite mai sus. Incălcarea acestor valori va face România mai slabă, ceea ce vulnerabilizează şi NATO. Ne îngrijorează, de aceea, faptul că nu amintiţi aceste valori în luările dumneavoastră de poziţie publice. A-ţi fost tăcut şi când Curtea Constituţională a fost atacată public, când avocaţii au cerut respectarea confidenţialităţii client-avocat, când judecătorii au solicitat lămurirea interferenţei serviciilor secrete în „câmpul tactic" al justiţiei, după cum nu a-ţi arătat nici o preocupare faţă de problemele justiţiei, adunate în documentul intitulat „Memorandum privind justiţia", document votat de aproape 80% dintre adunările generale ale judecătorilor. Vă solicităm, în consecinţă, ca atunci când vorbiţi despre chestiuni ce ţin de justiţie să aveţi în vedere situaţia de ansamblu, atât cu părţile pozitive, cât şi cu cele unde mai e loc de îmbunătăţiri sau sunt necesare corecţii. Ca reprezentant al ţării care a ajuns să fie prosperă şi puternică pentru că a pus omul în centru, cu drepturile şi libertăţile sale, aveţi o expertiză enormă pe care o puteţi împărtăţi cetăţenilor români. Lupta împotriva corupţiei trebuie susţinută, dar tocmai din acest motiv nu se pot ignora excesele, abuzurile ori încălcările drepturilor procesuale care pot duce în timp la discreditarea acestei lupte. Apreciem susţinerea Statelor Unite pentru reforma justiţiei din România şi vă stăm la dispoziţie cu orice informaţii doriţi despre starea reală a justiţiei şi problemele cu care aceasta se confruntă.

CU STIMĂ,

JUDECĂTOR DANA GÂRBOVAN -
UNIUNEA NAŢIONALĂ A JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA,
JUDECĂTOR GABRIELA BALTAG -
ASOCIAŢIA MAGISTRAŢILOR DIN ROMÂNIA

Guvernanţi „Treziţi-vă din somn“

ESTE NECESARĂ O NOUĂ ABORDARE A PUŞCĂRIILOR ROMÂNEŞTI

Sistemul Penitenciar sau puşcăriile, pe înțelesul tuturor, se pierd în negura vremurilor, pentru că „individul”, în evoluția sa din punct de vedere fiziologic şi intelectual este dotat diferit. Puşcăriile au existat imediat după apariția societății sclavagiste ca urmare a măsurilor de coerciție împotriva celor care nu se supuneau sistemelor politico-militare. Deşi în sclavagism stăpânii de sclavi aveau drept de viață şi de moarte asupra individului, „stăpânii” au considerat că era mia productiv să le cruțe viața iar munca lor să le creeze bogăție. De la început, sistemul de detenție era deosebit de aspru încât foarte mulți dintre cei condamnați mureau în temnițele deosebit de insalubre încât unii dintre ei preferau moartea. De sistemul de detenție nu erau scutiți nici unii membrii ai claselor conducătoare iar în context, între ei îşi plăteau polițe cu închisoarea. Numai că aceştia beneficiau de anumite condiții mult mai umane fapt pe care istoria penitenciarelor o remarcă. Odată cu evoluția civilizației, încă de pe timpul romanilor, sistemul penitenciar a suferit şi el modificări prin faptul că deținuții, pentru a muncii mai cu folos, erau mai bine hrăniți, mai bine îmbrăcați. De aceea, de milenii puşcăriile au fost diferențiate pentru anumite categorii de oameni. Fără nicio discuție, niciodată puşcăria nu constituie un mijloc de educație. Singura „puşcărie” construită pentru a asigura un sistem educativ era cea numită „arest” sau o altă puşcărie mult mai târziu a fost cunoscută pentru militari „batalionul disciplinar” atunci când a luat ființă armata modernă. Dintre toate perioadele din istorie, inchiziția şi perioada dictaturii staliniste în Rusia şi celelalte state în zona de influență sovietică, au avut cele mai grele condiții inumane de detenție. În aceste puşcării viața omului nu mia conta, deşi societatea şi conducătorii erau din ce în ce mai pregătiți intelectual. Şi în România, până la urcarea pe tron a Domnitorului Cuza, cei condamnați prin voința unor persoane şi nu prin voința legii, erau deținuți în camere speciale la conace, castele, sau în cetăți întărite unde erau camere speciale pentru condamnați. Este cunoscut în România modernă faptul că după înființarea pratidelor politice, când unele dintre ele ajungeau la conducere, îşi rezolvau dominația şi cu ajutorul unor puşcării. Istoria penitenciarelor în Transilvania precizează modul în care Vlad Țepeş a stat 12 ani în închisoare, cum unii conducători precum Horia, Cloşca şi Crişan au fost traşi pe roată, iar exemplele ar putea continua. La începutul secolului 19, țăranii, prin revolta din 1907, în afară de faptul că 11.000 dintre ei au fost înpuşcați, o parte dintre ei au înfundat puşcăriile sistemului. După terminarea războiului din 1916-1918 când şi o parte din puşcăriaşi au dorit să meargă la război, unii dintre ei au făcut chiar adevărate fapte de eroism, drept urmare, regele Ferdinand, prin înalt decret legal, i-a împroprietărit pe toți cei care, cu prețul vieții s-au dedicat apărării țării. A fost o perioadă de acalmie şi de împăcare generală şi doar foarte puțini cetățeni comiteau fapte penale grave. Sistemul capitalist de atunci a cunoscut două- trei puşcării grele ca detenție: puşcăria de la Doftana, puşcăria de la Tg. Jiu şi puşcăria de la Fortul Jilava care s-a înființat după cum spune numele, pe locul unui puternic fort de apărare a Bucureştiului. Perioada cea mai grea din istoria modernă a României a fost cea din 1949 până în 1965. Această perioadă grea a fost impusă României de către dictatura stalinistă, ca o parte componentă a războiului nedeclarat dintre sistemul sovietic şi sistemul american.

Frumoasele noastre puşcării acum „Beciul Domnesc”

Prin actul de la 22 Decemrie, cînd puşcăriile au fost deschise iar anarhia care nu se mai termină nici după 26 de ani, românii credeau că „instituția puşcăriei va fi abolită pentru totdeauna”. În consecință fiecare a încercat să-şi facă drepatatea cuma considerata, „au furat legal cât au putut”, având în vedere faptul că societatea în care se spunea că am intrat, este a noastră a tuturor, iar indivizii trebuiau să trăiască ca în comuna primitivă, fără legi şi fără opreliști. Această perioadă a durat până acum recent când Parchetele aveau „orbul găinilor”, când cei care puneau mâna pe putere se „îndopau cu tot ceea ce este mai bun” iar „proştii” sau cei care erau mai greoi de picioare, nu reuşeau „să-şi umple burțile”, după cei 25 de ani fometoşi când sistemul, spre lauda sa, a încercat să facă o altă Românie pe principii mai omeneşti. Că o fi realizat sau nu, doar fiecare dintre noi puteam constata. Una dintre greşelile fundamentale ale celor care au pus mâna pe putere la 22 Decemrie 1989 a fost „deschiderea granițelor fără niciun fel de restricție”. Au părăsit imediat granițele în primul rând unii politicieni pentru a se proteja de furia unui popor înfometat spunem noi din nou, pe drept. Pesoanele încarcerate mai cultivate, au luat-o la sănătoasa peste granițe, înmulțind numărul infractorilor în toate țările din Europa. Imediat după 1990 şi cu precădere perioaa 1992-1996, prin „marea privatizare”, făcută de Nicolae Văcăroiu, a constituit pentru România, cea mai mare distrugere a unei economii prospere. Sigur că aceşti capitalişti aventurieri din toate țările occidentale, au năvălit peste întreprinderile româneşti şi cu doar câteva sute de dolari „frumos mirositori în ochii românilor”, i-au dat la o parte pe românii care încercau să devină şi ei capitalişti. Printre sistemele cele mai păguboase care au contribuit la distrugerea economiei româneşti, putem nominaliza două elemente definitorii: distrugerea sistemului bancar românesc şi acțiunea de denominalizare a leului din cursul anului 2005. Aceastea acțiuni au fost „bomboana de pe coliva economiei româneşti” al cărui mentor a fost guvernatorul Mugur Isărescu, marele mason care, timp de aproape 25 de ani, a băgat „cuțitul în inima economiei româneşti reprezentată de leu”. Poate vă veți întreba de ce am făcut această digresiune. Scopul este pentru ca cititorul să înțeleagă că individul, în decursul existenței societății a fost „vrăjit”de culoarea aurului şi de bani. Războaiele cele mai grele au fost cauzate de 4 elemnete: de femei, de goana după metalul galben, de necesitatea „spațiului vital” şi de ambițiile unor conducători de state sau unor politicieni.

Anii 2001-2002 – „trezirea socitâții”

Se pot vorbi foarte multe dar succint, ca document, se poate cu certitudine preciza, modul în care comisia de cercetare a abuzurilor din Camera Deputaților în fruntea cărora se afla un țărănist luminat, a tras un semnal privind mafia care se statornicise în România ca urmare a marii privaizari. În mod explict, Preşedintele Comisiei arăta multe nume ale conducătorilor de bancă care au devalizat economia, având în vedere că nicio economie nu se poate dezvolta fără un sistem bancar solid. Iar Mugurel al nostru a ştiut bine ce face, după cum ştie şi în prezent ce face cu „jocul cursurilor valutare”, care „picătură cu picătură” distruge economia românească, iar prin „repatrierea” beneficiilor în favoarea întreprinderilor mamă - multinaționale şi a băncilor mamă- multinaționale, distrug uşor uşor tot ce mai există românesc în economia acestei țări, care în cele două războaie, şi-au pierdut viața peste 2 milioane de soldați pentru că au dorit să-şi apere, cum spune poetul „țara, nevoile şi neamul” . O a doua „bomboană pe coliva” îndependenței statului român, a fost cea din Noiembrie 2003 când Adrian Năstase a modificat fraudulos Constituția, punând bogățiile şi independența României la dispoziția conducătorilor Consiliului European. A urmat apoi cea mai mare păcăleală din istoria milenară a României, reprezentată de data de 1 Ianuarie 2007 când o bună parte din populația de bună- credință dar şi de o foarte bună parte din escrocii politici s-au bucurat şi au chefuit toată noaptea în condițiile în care țara „agoniza”. În schimb toți acei care s-au bucurat nespus, acum zac în puşcăriile de la Rahova, Jilava, Colibaşi, Poarta Albă iar numărul lor creşte pe zi ce trece. Asistăm în ultimii 10 ani 2007-2016 la cea mai neagră perioadă din istoria României cand aşa cum spunea un candidat la „Beciul Domnesc”: România a fost „jucată la păcănele”. Deşi în 2005 a apărut cea mia teribilă instituție de coerciție a unui stat, pe numele său Direcția Națională Anticorupție, se pare că unii dintre domnii procurori, au cercetat doar fapte pentru care au primit binecuvântarea ambasadei americane. În acest context, „Beciul Domnesc” s-a umplut de politicieni cărora procurorii DNA le-au găsit cele mai trăsnite infracțiuni pe care nici în meditația celor mai naivi jurişti nu le puteau găsi. Amintim în acest sens că la un anumit dosar, sunt trimişi în judecată unii pentru 13 infracțiuni iar la altele pentru 26 de infracțiuni. C-o fi bine sau o fi rău, doar „Dumnezeii noştri pe pământ”, judecătorii vor deslusi. Că Dumnezeu din ceruri „ne trăzneşte” cu molimi, cu inundații grele, cu războaie locale şi cu alte necazuri pe care majoritatea românilor nu le pot suporta şi chiar îşi doresc moartea. Sigur că trebuie să fim corecți şi să precizăm că majoritatea celor care acum sunt candidați certi la „Beciul Domnesc” au făcut şi lucruri economice foarte bune, atât pentru ei şi de ce nu şi pentru o bună parte din cetățeni care dacă în prezent au pâine de mâncat, se datorează acestor capitalişti autohtoni şi nu marilor firme multinaționale. Aşa cum spunea un memru al Parlamentului Român aflat mai cu picioarele pe pământ, capitaliştii autohtoni români, prin întreprinderile pe care le-au înființat, au mărit încasările la bugetul de stat al României de peste 20 de ori. În schimb Concernele multinaționale care-şi repatriază profitul în țările de origine, devin din ce în ce mai prospere. De ce? pentru că plătind un salariu minim de 1000-1500 lei, o parte dintre aceşti angajați vor fi „viitorii candidați ai puşcăriilor” pentru care UE ne-a aprobat un miliard şi cinci sute de euro pentru construirea a două puşcării moderne în care capitaliştii români, alături de repatriații infractori români din Occident să se simtă „ca la ei acasă”. Sigur că despre puşcării şi despre infracțiuni putem discuta mult, ca de altfel şi despre prigoana pe care DNA o desfăşoară împotriva capitalului autohton, pentru că împotriva stăpânilor săi de la Ambasad Americană nu se poate să sufle ceva. De fapt, despre niciun patron de multi-națională sau de firme Occidentale, DNA nu spune niciun cuvânt. Pentru că s-ar supăra „Unchiul Sam” din Congresul American care chiar în plenul acestui congres au făcut lobby pentru ca doamna Kovesi să rămână pe viață procuror anti-corupție. C-o fi bine sau o fi rău, doar domnul Ambasador al Americii de la Bucureşti poate spune ceva pentru că domnia sa se comportă față de clasa politică, cum se comporta Vâşinski după terminarea războiului din 1945. Ca un final scurtissimo asupra acestui material rezidă ideea că în România la ora actuală este necesar ca Sistemul Penitenciar să fie modificat încât să existe puşcării specializate pe diverse infracțiuni, bineânțeles cu mărirea corespunzătoare a salariilor celor care răspunde de paza lor şi implicit cu măsuri mai dure de detenție. În prezent, pedepsele sunt extraordinar de lungi, când în realitate ele ar trebui să fie în primul rând pentru prima pedeapsă foarte scurtă, cu recuperarea prejudiciului până la ultimul leu. Credem că este necesar înființarea unor puşcării „intelectuale” pentru delicte economice, pentru profesori, medici, oameni de afaceri, funcționari publici care au căzut victimă unei proaste înțelegeri ai unor procurori care nu au citit principiile legii penale din Titlul 1 al NPC care guvernază Legea Penală, statuate în Capitolul I, prevăzute la Art. 1 -11 şi Art. 15. De ce este necesar acest sistem penitenciar pentru aceste categorii? aceşti oameni care au creeat prin mintea lor „plus valoarea” care în final produce prosperitate pentru majoritatea cetățenilor, trebuie provocați ca în continuare să îşi pună mintea ca aceasta să producă în continuare plus valoare. Amintim în acest sens că şi în dicatatura stalinist, unii dintre cei care erau considerați infractori, au fost numiți în fruntea unor instituții care au prosperat. Amintim în România cum în poliția Română de după 1 Ianuarie 1948, în fruntea unui sector important a fost numit cu rezultate importante un nume sonor „Ceacanica”. În numărul viitor, vom prezenta un punct de vedere cu privire la cest sistem de deținere a intelectualilor care nu prebuiesc amestecați cu delicvenții de drept comun. De fapt, nici în stalinism, foştii deținuți politici nu erau la aceeaşi masp cu delicvenții de drept comun.

(continuare în numărul viitor)

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 318 DIN 22 FEBRUARIE - 11 MARTIE 2016

Scopuri şi principii

SERIAL

CINE ESTE PRU – PARTIDUL ROMÂNIA UNITĂ?

Apariţia unui autentic partid devotat României – independenţei şi suveranităţii

CAPITOLUL I
DENUMIREA ŞI ÎNSEMNELE PARTIDULUI

Art. 1. Denumirea integrală a partidului este Partidul România Unită, iar denumirea prescurtată este PRU.

Art. 2. Partidul România Unită este persoană juridică de drept public şi îşi desfăşoară activitatea pe întreg teritoriul României, în conformitate cu dispoziţiile Constituţiei, ale Legii partidelor politice, precum şi prevederile prezentului Statut şi ale tuturor regulamentelor şi instrucţiunilor adoptate pe baza şi pe aplicarea acestuia.

Art. 3. Semnul permanent al Partidului România Unită este: cerc neîntrerupt, stilizat, de culoare albastră la exterior, alb la interior, cu înscris în partea superioară: „Partidul România Unită", cu octogon amplasat la începutul şi finalul scrisului; fundal albastru cu figura stilizată a unui bărbat matur cu plete şi mustaţă, purtând mantie prinsă în fibulă, acoperit pe cap cu o cuşmă cu pene prinse într-o broşă de format octogonal; în spatele acestuia este amplasată o hartă de culoare albă reprezentând spaţiul istoric românesc. Culorile folosite sunt alb şi albastru.

(2) Reprezentarea grafică, alb-negru şi color, a semnului permanent este parte integrantă a prezentului Statut (Anexa I).

(3) Semnul permanent este folosit ca sigiliu unic, ştampilă şi antet al documentelor oficiale, simbol al publicaţiilor partidului şi al materialelor propagandistice, în aranjamente grafice aprobate de Biroul Permanent Naţional.

(4) Semnul electoral al partidului este semnul permanent în varianta color şi poate fi modificat prin decizie a Consiliului Naţional în condiţiile legii.

Art. 4. Drapelul Partidului România Unită este semnul permanent în varianta color pe fundal alb (Anexa II).

Art. 5. Imnul Partidului România Unită este aprobat de Consiliul Naţional la propunerea Biroului Permanent Naţional.

Art. 6. Sediul central al Partidului România Unită este în Bucureşti, Bulevardul Alexandru Ioan Cuza, nr. 41, Sector 1.

(2) Adresa sediului central poate fi modificată prin decizia Biroului Permanent Naţional.

CAPITOLUL II
DEFINIRE, SCOP ŞI OBIECTIVE

Art. 7. Partidul România Unită este un partid modern, de orientare naţională, cu vocaţie democratică, care urmăreşte respectarea, promovarea şi apărarea valorilor tradiţionale şi a interesului naţional, integritatea teritorială, suveranitatea şi independenţa ţării.

(2) Partidul România Unită acţionează pentru respectarea Constituţiei, a pluralismului politic, a ordinii de drept şi a principiilor democraţiei constituţionale, pentru deplina libertate de exprimare a opiniilor şi credinţelor cetăţenilor, împotriva defăimării Ţării şi a Naţiunii, împotriva instigării la război de agresiune, ură naţională, rasială, de clasă sau religioasă, împotriva violenţei şi a manifestărilor obscene, contrare bunelor moravuri.

Art. 8. Partidul România Unită urmăreşte numai obiective politice.

Art. 9. Partidul România Unită are o doctrină politică proprie: Naţional-Democraţia, care se sprijină pe valorile civilizaţiei româneşti, cu temeiul ei spiritual creştin şi afirmă principiile democratice de organizare a societăţii. Naţional-Democraţia oferă suportul teoretic necesar societăţii moderne, prin sinteza unor conţinuturi de tradiţie culturală, socială, politică şi filozofică cu idei, teorii, forme de organizare şi moduri de acţiune practică ale căror eficienţă şi valoare sunt recunoscute azi în întreaga lume civilizată. Credinţa, legea, rânduiala, omenia, respectul muncii, spiritul comunitar, îngăduinţa fac parte din coordonatele fundamentale ale civilizaţiei româneşti tradiţionale, definitorii pentru constituţia naturală a Poporului Român.

(2) Partidul România Unită găseşte în această realitate fundamentul doctrinei sale naţional-democrate, la care se alătură raportarea la tendinţele de evoluţie a societăţii româneşti în contextul vieţii internaţionale. Naţional-Democaţia subliniază prioritatea dimensiunii spirituale a naţiunilor şi existenţa unei misiuni culturale a acestora care trebuie să se exercite prin intermediul cadrelor instituţionale moderne şi democratice. Partidul România Unită consideră că Poporul Român îşi va menţine, în noua eră ce se deschide, statutul său de protector al civilizaţiei creştine, de creator şi deţinător al unui excepţional patrimoniu spiritual, cultural şi material.

Art. 10. În conformitate cu Doctrina Naţional-Democrată, Partidul România Unită are următoarele principii programatice:

1. Justiţie socială;
2. Protecţionism economic;
3. Meritocraţie;
4. Eradicarea corupţiei;
5. Apărarea românismului şi a civilizaţiei creştine;
6. Combaterea extremismului de orice tip;
7. Reîntregirea teritoriului naţional

Art. 11. Activitatea internă a Partidului România Unită se bazează pe următoarele principii:

1. Libertatea de opinie a fiecărui membru;
2. Dreptul la iniţiativă politică în conformitate cu Regulamentele Interne;
3. Dialog permanent cu cetăţenii;
4. Asigurarea participării tuturor categoriilor socio-profesionale şi de vârstă în structurile de decizie ale partidului, potrivit Regulamentelor Interne;
5. Stimularea membriilor de partid să constituie forme asociative: asociaţii, federaţii, uniuni, cooperative etc., care susţin şi aderă la proiectele politice, economice, sociale şi culturale promovate de Partidul România Unită.

Art. 12. Partidul România Unită va adera la grupuri politice europene şi internaţionale, în conformitate cu Doctrina Naţional-Democrată şi cu Programul partidului, în interesul Naţiunii Române, prin hotărâre a Consiliului Naţional, la propunerea Biroului Permanent Naţional.

CAPITOLUL III
MEMBRII PARTIDULUI ROMÂNIA UNITĂ

Art. 13. Poate deveni membru al Partidului România Unită orice cetăţean român cu drept de vot, fără deosebire de naţionalitate, religie sau sex, care acceptă Statutul, Doctrina Naţional-Democrată şi Programul partidului şi acceptă plata cotizaţiei de membru.

Art. 14. Nu poate deveni membru al Partidului România Unită persoana care:

1. A fost condamnată penal pentru infracţiuni săvârşite cu intenţie, cu excepţia cazului în care a fost reabilitat;
2. Îi este interzisă, prin hotărâre judecătorească definitivă, exercitarea drepturilor politice sau cetăţeneşti;
3. A desfăşurat sau desfăşoară activităţi ostile României;
4. Suferă de afecţiuni psihice;
5. Promovează violenţa şi orice formă de extremism;
6. Este cercetat penal sau s-a dispus începerea urmăririi penale, pentru infracţiuni de corupţie.

Art. 15. Cetăţenii români cu domiciliul sau reşedinţa în străinătate pot deveni membri ai Partidului România Unită, în condiţiile stabilite prin Statut şi cu respectarea legislaţiei statului în care trăiesc.

(continuare în numărul viitor)

SERIAL

Carnagiul de la „Colectiv“ – accident sau atentat?

MOTIV PENTRU PREŞEDINTELE IOHANNIS DE A-ŞI IMPLEMENTA POLITICA PĂGUBOASĂ PENTRU DEMOCRAŢIE „PARTIDUL MEU, GUVERNUL MEU, PARLAMENTUL MEU“

Aşa a început

Nu-mi este ruşine să spun că începuturile în lectura mare mi-am făcut-o în copilărie parcurgând pagini despre care aveam să aflu ulterior a fi capodopere ale literaturii universale. Şi, precum erau vremurile, Turgheniev, Lev Tolstoi, Cehov, Dostoievschi au fost primele ferestre deschise spre lume şi abia mai apoi am apucat să citesc din Dikens, Balzac, Jócai Mór, ... Am început cu aceste amintiri stârnit de evenimentele de comemorare a unui an de la criminalul accident/atentat petrecut în seara zilei de 30 octombrie 2015 la „clubul” Colectiv din capitală. Am pus ghilimele la club întrucât, în goana după profit, în curat spirit liberal, trei indivizi (pe numele lor George-Alin Anastasescu, Paul Gancea, Costin Mincu) au transformat o hală a fostei fabrici de încălţăminte sportivă, «Pionierul» într-o speluncă de alimentaţie publică şi de distracţii pentru... tineret, mult prea pretenţios botezând-o ... bar. Ei bine, văzând personajele care „pios” veneau pentru a depune coroane şi pentru a aprinde o lumânare, gândul m-a dus la o reflecţie celebră din comportarea lui Rascolnicov, eroul criminal din romanul «Crimă şi pedeapsă» al lui Feodor (Foma) Mihailovici Dostoievschi. Îmi spuneam, privind ecranele televizoarelor, că, iată, ce dreptate avea scriitorul când îşi tot aducea eroul-criminal la locul crimei pentru că asta stă în firea vinovatului (fie el om sau lup); în plus, nedebarasându-se de cinism, „eroii” epocii moderne mai au şi fariseismul să-şi manifeste indignarea că, la un an distanţă în timp, nu se cunosc încă vinovaţii. Ba chiar, surprinzător, de la înălţimea funcţiilor deţinute, îşi mai şi ascund nedumeririle ce înstăpânesc qvasiunanimitatea cetăţenilor în faţa marilor bâlbâieli ale organelor de cercetare/anchetă, vădita falsificare a probelor sau ignorarea cu bună ştiinţă a multora dintre ele, lucrul cu încetinitorul la închegarea unor concluzii deşi majoritatea probelor, ce populează încă dosarele, sunt strigător la cer de clare şi de explicite. Iar mare parte dintre „tinerii frumoşi şi liberi” scoşi (da, da, nu ascund că în mintea mea acesta este cuvântul-verb care trebuie folosit) în piaţă şi pe străzi, dar, culmea, chiar şi unii dintre cei afectaţi de «accident» şi rămaşi în viaţă incriminează doar «sistemul» ca vinovat abstract şi întruchipat de adversarii politici de moment ai Rascolnicov-ului modern. Prea des şi în prea multe cazuri constat, în ultimul timp, că este acuzat amorful vinovat numit „sistem”, încât nu-ţi poţi da seama cum poţi individualiza subiectul fizic şi concret.

Accidentul “Colectiv” - subiect de destabilizare socială

Acest vinovat colectiv este, mai degrabă, subiect de destabilizare socială, emul al unor agitaţii indefinite de stradă ce pun în mişcare mulţimi ignorante, animate de oameni iniţiaţi, interesaţi şi/sau plătiţi. „Sistemul”, în cazul «Colectiv», îşi făcuse datoria-i prevăzută de lege în sensul că acordase aviz de funcţionare speluncii în anumite condiţii care însemnau: 1. activitate de «club-bar» pentru alimentaţie publică şi discotecă şi nu de sală de spectacole; 2. capacitate maximă de 100 de persoane, din care 20 personalulul propriu şi restul clienţi; 3. existenţa a minimum două ieşiri (numai că în seara cu pricina una din cele două existente era blocată de patroni cu un lacăt a cărei cheie nu era la îndemână). Mai mult, prin documentaţia de autorizare erau indicate şi materialele necesare pentru insonorizare şi izolare termică, pentru recuzită şi efecte ambiante, mijloacele necesare pentru prevenirea şi protecţia împotriva incendiilor/cutremurului/inundaţiilor/întreruperii energiei electrice. Mai întâi, să ne amintim conjunctura politică în care s-a produs «accidentul». Potrivit unei aberante cutume, România se dovedeşte, în ultimul sfert de veac, incapabilă să construiască ceva şi mai ales bune relaţii umane într-o situaţie de coabitare a două curente politice diferite, întrucât în viaţa cotidiană se arată a fi mult mai puternice adversităţile umane decât confruntarea politică. Spun asta convins de reacţiile mult prea la vedere, încărcate de ură şi de dorinţa de distrugere ideologică şi vendetă fizică a adversarului, în locul unor confruntări ori combinări de idei şi de principii doctrinare în interesul celui mai important subiect al oricărei democraţii, cetăţeanul.

“Prostirea” cetăţeanului, făcută de preşedinte în folosul destabilizării ţării

Cetăţeanul interesat doar de buna lui stare, de viaţa familiei sale şi, pe cale de consecinţă, a întregii naţiuni prin sistemul de încrengături familialo-amicale. Am mai spus-o şi o repet ori de câte ori am ocazia, nu pentru că mi-ar făcea plăcere ci, din potrivă, pentru a scoate în evidenţă efectele multiple şi toate negative a acestei cinice metode de menţinere sau de impunere prin forţă a propiei puteri. Este vorba de constituirea şi folosirea „batalioanelor propagandistice de asalt” cu rol de a crea zarvă şi de a impune cu violenţă voinţa unei minorităţi asupra majorităţilor de orice fel. Şi asta este practicată cu adesea «succesuri» din 1990 încoace. Să ne amintim de acea adunătură ce se pretindea şi se pretind şi azi a fi fost un fenomen, „fenomenul Piaţa Universităţii”. Din capul locului ea a început ca un program de propagandă a unei minorităţi sociale cu motivaţii politice şi s-a sfârşit prin crearea unor psihoze de masă care au instaurat ură şi adversităţi sociale şi umane ce se menţin, mult amplificate, şi azi. Îmi mai amintesc acum, sărind peste «gărzile» pregătite la alegerea preşedintelui Constantinescu şi care, prin jocul urnelor, nu s-a soldat, în final, decât ca o manifestare a bucuriei că la fel s-a întâmplat în decembrie 2004, la prima alegere ca preşedinte a lui Trian Băsescu. Mă întreb şi acum ce rol şi cum ar fi procedat aceste mase minoritare (dar gălăgioase şi agresive) în situaţiile în care, fie Emil Constantinescu, fie Traian Băsescu nu ar fi fost declaraţi învingători în alegeri?! Identic au stat lucrurile şi în 2014 la alegerea surprinzătoare a preşedintelui Klaus Werner Iohannis. Numai că, de astă dată, cu toate felicitările adresate de contracandidat care îşi recunoscuse (pripit sau poate mai bine informat decât noi, alegătorii) înfrângerea, acel grup de zarvă şi zaveră şi-a arătat şi valenţele de violenţă atacând golăneşte şi „revoluţionar” sediile partidelor adverse. Curat democraţie, ce mai! Văzându-se că metoda dă roade, imediat ce mânăria de la Colectiv s-a dovedit că a scăpat de sub control, provocând mult mai mult dezastru decât, probabil, se scontase, «garda pretoriană» şi-a intrat în acţiune revendicându-se ca glas al opiniei publice. Lozincile, deja aşteptate şi previzibile, nu erau decât o variaţie pe aceeaşi temă, temă ieşită din gândirea fixă a preşedintelui că nu se poate conduce decât dacă totul este „al meu”. Învederat în concepţiile «partidului unic» şi, probabil, al «democraţiei populare», patronul la zi al găştii stradale, punând în operă comanda venită de acolo «de unde trebuia», a pus la vedere banere, vignete şi lozinci bine şi din timp fabricate ce solicitau demisia guvernului. Nimic altceva. Nu mai conta că acel guvern care, ce-i drept, nu era „al meu”, acţionase şi acţiona ca o echipă pentru rezolvarea cât mai rapidă şi cât mai bună a diminuării efectelor dezastrului. În acele momente, pentru prima oară de la 1990 încoace, am auzit glăsuindu-se din guri guvernamentale că nu au nevoie de nimic: nici de medicamente, nici de vehicule, nici de medici şi de instrumentar specific. Nu era nevoie nici de sprijin pentru colaborare deoarece, prin reţelele specifice de comunicare se luase, deja, legătura cu instituţii din Europa pentru a putea transfera, după stabilizarea fiziologică, o parte din cazuri. Încă din noaptea de 30 spre 31 octombrie s-a reuşit spitalizarea unui număr semnificativ de victime, număr ce depăşea bine suta de paturi. Se comentează şi azi, cu rea credinţă după opinia subsemnatului, despre faptul că mulţi din cei afectaţi de focul din «speluncă» au murit „cu zile” din cauza infecţiilor „nizocomiale”, neglijându-se, de ce oare?, că mai mult rău decât arsurile de suprafaţă au provocat afecţiunile interioare prin distrugerea căilor respiratorii şi a plămânilor, cu efecte ramificate asupra multor altor organe interioare şi vitale. În aceste condiţii, dacă nu eşti partizanul niciuneia din forţele aflate în veşnică luptă neprincipială pentru putere, poţi imagina cu uşurinţă pe cine reprezentau cei ce se manifestau cu zgomot în pieţele bucureştene şi nu numai. Nimic din prezenţa fizică şi psihică a domnului Iohannis nu mă face să-l cred un mare luptător pe baricade şi, tocmai de aceea, eram curios să-l văd dacă va coborî în stradă pentru a lua legătura cu „tinerii frumoşi şi liberi”. Ei bine, a făcut-o şi, abia cu această ocazie, mintea mea parcă s-a luminat şi mi-am dat răspunsul la veşnica întrebare „qui prodest?”.

(va urma...)

VICTOR VERNESCU

Semnal pentru români

MÂNDRIA DE A FI SLUGĂ

Scriitorul Augustin Buzura - iese la atac

Cred că în nicio ţară din lume nu se vorbeşte mai mult decât la noi despre lege, legalitate, Constituţie şi tot ce ţine de justiţie, prin aceasta din urmă înţelegându-se doar D. N. A. Experienţa ne arată că numai ea este mai presus de lege, de Parlament, de Guvern, de oricine şi de orice, doar D. N. A. nu plăteşte pentru greşeli şi nu dă nimănui socoteală. Cei ce cunosc ori au trăit perioada de după război, a instalării şi a practicilor comunismului primitiv, vor spune ca şi mine, că am ajuns să retrăim cam tot ce ne-a fost dat să detestăm atunci, dar cu o şi mai mare greaţă. Bolnavilor de gargară pe marginea legilor, ar fi momentul să le amintim de Articolul 3 din Constituţia Republicii Socialiste România din 1986, în care se stipulează, pentru a elimina orice dubiu, că : „În Republica Socialistă România forţa politică conducătoare este Partidul Comunist Român." Dacă prin absurd s-ar acorda teoria cu practica şi s-ar înlocui, să zicem, procuratura cu Partidul Comunist, nu s-ar mira nimeni, cum nu s-a mirat nimeni când partide întregi au trecut peste noapte de la stânga la dreapta fără ca vreun membru, fie şi din greşeală, să se opună sau chiar să observe schimbarea. Şi, cum lesne se înţelege, toate se fac în numele interesului naţional, al imaginii României sau chiar al prestigiului României în Europa şi în lume, sintagme care, atât cât va dăinui biologic actuala clasă politică, ar trebui interzise, adică ferite de ridicolul în care au fost coborâte de casta prostimii cu ştaif. Oare mai avem o ţară a noastră ? ... Nu cumva suntem chiriaşii unui mall în faţa căruia se joacă demult o piesă tâmpită prin care ni se administrează subliminal altă istorie, alte valori şi credinţe încât am ajuns să nu mai ştim cine suntem ? ... Oamenii s-au resemnat atât de mult cu falsurile şi abuzurile de orice fel, încât a spune adevărul, a arăta cu degetul hoţia, impostura şi mârlănia au devenit acte de curaj. Iar a avea curaj este un pericol pentru o putere ai cărei piloni de susţinere au devenit frica, delaţiunea şi ignoranţa. Cineva, mai stăpân pe sine şi mai detaşat de metodele enoriaşilor lui Stalin, şi-a amintit de o glumă veche pe care, actualizând-o, vom spune că este despre procurori; voi încerca să o transcriu în aşa fel încât să nu lezez obrazele subţiri ale patriei. Se zice că un cetăţean fugea, odată, mâncând pământul, înspăimântat de o echipă specializată în a tăia o anumită glandă masculină supranumerară. Un cunoscut, văzându-l, îl întreabă ce are de fuge atât de disperat, dar aflând care era motivul fricii acestuia izbucneşte în râs : „Fugi degeaba, doar ştii că la tine nu-i cazul, ai şi tu două ca oricare alt bărbat !!!" ... „Da, ai dreptate, atâta doar că ăştia mai întîi le taie şi abia pe urmă le numără !!!" ... Aşa şi la noi, în ultima vreme: „Beciul Domnesc" a devenit un loc în care se face „numărătoarea" după „tăiere". Privită din spaţiul respectiv şi prin lentilele procurorilor, ţara însăşi este un „grup infracţional organizat", deşi, dacă inversăm termenii, cred că n-am fi atât de departe de adevăr. Procurorii şi-au dovedit eficienţa în lupta politică. Alt stăpân, aceleaşi metode (... n.s. „La noi, numai curul se schimbă – limbile rămân aceleaşi !!!" ...). Ei înclină balanţa în Parlament, în Guvernul României, în viaţa socială. Puterea lor destructivă este uriaşă. Ei îi pot da şi îi vor da preşedintelui nu numai „guvernul său", ci şi ţara sa, adică, mai pe româneşte, moşia sa. Oricum, din „Beciul Domnesc" nimeni nu iese nepătat şi nimeni nu-şi mai poate continua cariera. Sigur, mulţi şi-au meritat şederea pe acolo, dar peste ei şi peste milioanele furate s-a aşternut liniştea, căci fără acele hoţii, unele funcţii, chiar cele mai înalte, n-ar fi fost posibile. Inscripţia de la intrarea în „Infernul" lui Dante ar fi destul de potrivită pentru rezervaţia pomenită, deşi „Infernul" lui Băsescu şi al lui Iohannis merită o alta, cu specific naţional, care să ne oblige pe toţi să ne amintim de anii în care ne-am dovedit laşi, incapabili să ne merităm libertatea dobândită de alţii cu mult prea mult sânge. Câteva luni crezusem că domnul Klaus Iohannis s-a rătăcit pe drumul cel bun, dar s-a grăbit să nu ne lase prea mult timp pentru iluzii şi a optat pentru drumul cel mai bătut cu putinţă, al înaintaşului său, care i-a lăsat moştenire o echipă de oameni rodată, ascultătoare, dar cu vechi şi justificat abonament la „Beciul Domnesc". Dacă aceştia au folosit bani necuraţi pentru a-i câştiga victoria în alegeri a lui Băsescu, au devenit ei cinstiţi şi curaţi în campania pentru alegerea actualului preşedinte? ... Cunoscători ai tuturor dedesubturilor, oameni cu o înaltă calificare la acest capitol, mai pot fi ei acuzaţi fără riscul de a zgudui tot lanţul de relaţii ? ... După ce vor rezolva cu P. S. D.-ul şi cu guvernul „nelegitim", cum spune doamna Gorghiu şi papagalii ei, procurorii vor găsi alte priorităţi : Poate că unii nu sunt destul de blonzi sau de înalţi, de exemplu, poate că planul de arestări al „Europei civilizate" va fi îndeplinit. Fără îndoială, există şi explicaţii logice ale cedării şi laşităţii generale în faţa ţuţărilor dictatorilor băştinaşi. Pe vremea Răposatului, orice ordin tâmpit, orice absurditate se justifica arătând cu degetul în sus: „Ăla" şi „Aia". Acum se bate cu degetul pe umăr, iar cei mai îndrăzneţi, „cunoscătorii" „ştiu" că voturile se numără în altă parte, că membrii unui obscur sinod diplomatic dau firmanele, iar haraciul este, de mai bine de un sfert de veac, ŢARA. Această ţară foarte bogată odinioară, care a rămas fără industrie, fără agricultură, fără bogăţiile subsolului şi fără forţa de muncă. Un mall cât hotarele ei, dar cu mulţi săraci, mai ales cu duhul, şi cu cele mai performante lichele care se mândresc cu statutul lor de supuşi umili şi credincioşi celor mai puternici decât ei şi al căror dispreţ nu-i supără, dimpotrivă. Pentru mulţi, acesta este şi o ciudată sursă de energie şi încredere. Ei au certitudinea că există atâta timp cât simt acest sentiment. Să dispreţuiască, dar atunci să mă dispreţuiască pe mine !!! ... Felul în care am pierdut toate cele mai înainte pomenite ar ocupa un loc de seamă în orice istorie a lichelismului naţional, dar şi a prostiei. Asediul brutal, imediat după ultimul război, dar şi după Revoluţie asupra valorilor naţionale şi a tradiţiilor ar ocupa un loc de cinste chiar şi într-o „Istorie universală a prostiei" !!! ... Măcelărirea cailor odată cu apariţia primelor tractoare este un alt exemplu, luat la întâmplare. Numirea în funcţii de răspundere a ignoranţilor şi taraţilor. „Spune-mi cum îi recunoşti / Dintre proşti pe cei mai proşti ?", se întreba Arghezi. Astăzi, după nişte zeci de ani, am ajuns să fim din nou raiul diletanţilor, activiştilor, învârtiţilor şi veleitarilor care au infestat, incredibil de repede, apele curate ale Revoluţiei şi, fireşte, libertatea a îmbrăcat foarte repede uniforma lor. Explicaţii ? ... Nu ştim să apăram ceva ce, până nu demult, n-am avut niciodată. Moise şi-a ţinut poporul în pustie până au murit toţi cei care au fost robi în Egipt. La noi, cei ce au fost robi în comunism nu mai au importanţă, dar ne înspăimântă urmaşii lor pentru care libertatea nu are nici un înţeles. Trăiesc într-un spaţiu fără valori, fără istorie, fără credinţă şi cu dispreţ pentru cultură şi educaţie. Altfel, europeni, anticomunişti şi vegetarieni care nu concep viaţa fărăseminţe de cânepă. Vorbesc mai mult decât înţeleg şi, în comunicarea scrisă, pe facebook, desigur, folosesc pe î din i şi iubind diaspora pe care n-o cunosc îşi manifestă preţuirea pentru preşedinte. Alţii, din alte spaţii geografice şi spirituale merg în direcţia arătată de propria lor istorie şi civilizaţie, indiferent de dificultăţile de orice fel sau de sirenele care încearcă să-i atragă spre zări neaşteptate. Noi mergem pe drumul cel bun abia după ce le-am încercat pe toate celelalte. Mai există, ceea ce s-ar putea numi, „povara libertăţii". Fromm dovedeşte că, pe lângă dorinţa înnăscută de libertate, există şi o dorinţă instinctivă de supunere. La autorităţi, la un conducător puternic, la diverse legi interioare ce ţin de convingeri, reguli cu care indivizii s-au născut etc. Poate fi la mijloc forţa energiei lor vitale sau o slăbiciune şi o neputinţă fundamentală, ba chiar şi conştiinţa insignifianţei. Fromm a găsit în „Fraţii Karamazov", de Dostoievski, un foarte convingător exemplu de incapacitate de a suporta libertatea : „… nu are o nevoie mai arzătoare decât aceea de a găsi pe cineva căruia să-i poată ceda cât mai repede posibil acel dar al libertăţii cu care el, nenorocitul, s-a născut". Tot într-un anumit tip de slăbiciune trebuie remarcată şi pulsiunea sadică, adică plăcerea de a provoca celuilalt sau celorlalţi durere. Cei interesaţi de viaţa politică înţeleg foarte bine această nevoie atât de manifestă. Învingătorul nu se mulţumeşte să aibă totul, ci are nevoie şi de suferinţa celor învinşi. La „Beciul Domnesc" stau nu numai hoţi şi învârtiţi, ci şi adversari, unii nevinovaţi. Alţii, terorizaţi de aceeaşi sete de sânge, îşi aşteaptă rândul la exterminare politică. Ţine aceasta de componenta sadică a învingătorului, despre care vorbeam, sau de un calcul rece, economic ? ... Mai există vreun român bogat care să conteze în vreun top cât de cât serios ? ... Dacă eşti bun pentru ţară, şi nu pentru dirijorii din umbră, există procurori pentru orice evadare din rând şi câte o cucoană care să te anunţe că eşti nelegitim. Dar la fel de trist, cel puţin la fel de trist, există şi o mulţime care nu ţine seama de ceea ce a primit, ce distanţe şi pierderi s-au recuperat, ci de ceea ce n-a primit încă. Motiv să se simtă mai confortabil în … CORUL ROBILOR."

AUGUSTIN BUZURA

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 318 DIN 22 FEBRUARIE - 11 MARTIE 2016

ŞCOALA ARGEŞEANĂ, LA ÎNCEPUT DE SECOL XIX A DAT IMPORTANTE PERSONALITĂŢI ALE ŞTIINŢEI ŞI CULTURII, AVÂND PĂRINŢI APROAPE ANALFABEŢI

Deunăzi, am găsit câteva imagini sugestive, având vechimea de aproape un secol, privind dorința de învățare a copiilor argeşeni, respectiv a copiilor dintr-un cartier al mun. Curtea de Argeş, numit în prezent „Valea Sasului". Prima imagine, probabil datând din primii ani ai secolului XIX, înfățişează o clădire „donată" probabil de un cetățean „Florea Rotaru" unde a funcționat şcoala respectivă. veți vedea „sărăcia şcolii" şi probabil că înăuntru, în acest mic sat, de aproape doar 100 locuitori, învățau în cele două cămăruțe 10-15 elevi. Tot probabil că, în timpul primului război mondial, prin donația cetățeanului I. Enache, şcoala Valea Sasului s-a modernizat după posibilitățile locuitorilor satului şi cu sprijinul Ministerului Instrucțiunilor Publice, după ce în fruntea acestui minister a ajuns ministru un personaj cunoscut opiniei publice. Trebuie precizat pentru generația actuală, că în acele timpuri, învățătorii nu făceau grevă, copii veneau cu pachet de acasă dacă aveau ce să le pună de mâncare, în clasă nu era decât o tablă şi cretă, iar într-o sală de clasă învățau patru clase, de la I la IV. Din rândul acestor elevi au apărut viitori politicieni, oameni de afaceri, ofițeri şi generali care au luptat cu eroism în primul război mondial pentru întregirea neamului românesc.

Modernizarea şcolii de 7 clase de la Valea Sasului

Imediat după terminarea primului război mondial „cultivatul rege" Ferdinand I, a dus o politică energică de dezvoltare a învățământului sătesc. Drept urmare, imediat după război, în jurul anului 1920-1922, la Valea Sasului a apărut o şcoală modernă în care învățau elevi de la clasa I la VII. Şcoala avea două săli clasă spațioase, cu bănci, o sală având cca. 40 m.p. despărțite printr-o sală în mijlocul căreia era Cancelaria celor doi învățători care păstoreau şi învățau cca. 50-60 elevi în cei 7 ani de studii, de la clasa I la clasa VII. Cancelaria era şi locuința învătătorului director. Un lucru care merită atrasă atenția, este faptul dovedit printr-o fotografie din anul 1938, că toți copii veneau dimineața la şcoală îmbrăcați în costume tradiționale româneşti, adică cu ce aveau ei mai bun în casă. În fața şcolii de la Valea Sasului, elevi îngrijeau o frumoasă grădină în care învățătorii îi învățau „lecții de agricultură", necesare viitoarelor ocupații, în condițiile în care din rândul lor, destul de puțini aveau capacitatea de a frecventa şcoli înalte. Unii dintre ei, în schimb, urmau la Curtea de Argeş, „Şcoala de grădinărit", înființată în 1921 de către Regina României care a alocat din banii săi, fonduri pentru cumpărarea a 270 ha pentru ca copii țăranilor din zona Curtea de Argeş să nu devină servitorii marilor case Europene de astăzi. Primul director al acestei şcoli săteşti, s-a numit Constantin C. Cristescu, era născut în anul 1910 în comuna Uda, județul Argeş şi numit învățător la această şcoală. Era un om sever, iar şcoala era deosebit de curată, copiii beneficiind chiar de o masă din producția grădinii. Aceste imagini dovedesc cu prisosință, că la noi, în Argeş, ca de altfel în toată zona, țăranii nu s-au dat jos din copac, elemente importante ale şcolii au existat cu multe sute de ani înainte, încă de pe timpul domnitorului Radu Negru, în sec. XI-XII, atunci când a luat ființă prima capitală a Țării Româneşti la Curtea de Argeş. Aceste însemnări le dedicăm cetățenilor locuitori ai municipiului Curtea de Argeş, ai satului Valea Sasului, şi, de ce nu, actualilor elevi care învață în condiții deosebite, numai că, rezultatele lor, probabil îi va întrista pe foştii lor bunici şi străbunici, unii dintre ei fiind încă în viață.

D. BOŢILĂ

PARTIDUL COMUNIŞTILOR – COMUNICAT DE PRESĂ

Unirea ? DA, dar nu acum !

Motto: Proletari, nu acceptaţi
Să mai fiţi exploataţi !

Cel mai important lucru pentru un popor este UNIREA. Iar cînd este vorba despre cel mai vechi din Europa, Poporul DAC are drept să-şi strige cu tărie Dezideratul Naţional, că de mii de ani, este UNIREA. Ştim că mai sînt unii retardaţi, rămaşi cu mintea şi cu sufletul în întunericul infinit al feudalismului, care nu numai că gîndesc, dar şi afirmă, chiar în public, convingerea şi dorința de-a nu mai vorbi despre unirea Republicii Moldova (dar şi a altor teritorii Dacice) cu România. Deşi acceptăm dreptul oricărei persoane la opinie, asemenea puncte de vedere ne mîhnesc peste măsură şi nu avem altă recompensă decît conştienţa adevărului că majoritatea covîrşitoare, poate 99 %, a Poporului Dac simte, gîndeşte, consideră moral şi legitim, deplin justificat istoric, Dezideratul Național al Poporului Dac – Unirea. DAR, există un mare dar: cui ar folosi acum Unirea Republicii Moldova cu Romînia? Nu avem nevoie nici de patru clase primare ca să întrevedem primul pas după eventuala unire, pas care se va împlini în prima zi, chiar în prima oră: Republica Moldova ar fi îmbrîncită sub cizma hoardelor fasciste ale USA care, evident pentru oricine, stăpînesc pămîntul din fosta Dacie care formează acum ”provincia” guantanamă Romînia. Ca urmare, singurul crîmpei Dacic liber încă, Republica Moldova, ar deveni obială sub cizma fascistă, aşa cum este România post-decembristă. Asta vreți, dragi Daci, aşa cum vă ştiți ”cei mai viteji şi drepți”, eterni şi puternici, liberi şi nemuritori, cei mai numeroşi din lume? Prin unirea forțată acum cînd nu avem Libertate, s-ar pregăti dispariția Poporului Dac, mult dorită de aceia care şi-au construit state pe pămîntul străvechii Daci. De aceea, pentru a ne menține dreptul la Speranță pentru o unire în libertate, independență şi suveranitate, este necesar să fim cumpătați, să ne organizăm politic pentru a obține scuturarea jugurilor străine, ale imperiilor USA şi UE, să izgonim din țară hoardele NATO şi apoi să pregătim unirea între țări libere, pentru o Patrie liberă, pe care s-o şi numim cu numele ei real, DACIA, înlăturînd porecla pusă de ne-patrioți pe blazonul ei nobil şi demn. Unirea cea mare trebuie să ne înalțe acest blazon în lumina întregii omeniri, ci nu să ni-l zdrențuiască!

PROF. GHEORGHE UNGUREANU,
PREŞEDINTELE PARTIDULUI COMUNIŞTILOR

REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Piteşti, Argeş
(în localul cooperaţiei)
Relaţii la:
- *Mobil: 0741-335962; 0733-390136*
- *Tel: 0348-401072*
- *Fax: 0348/401938*
- *Email: reflector_argesean@yahoo.com*

„KAIZERUL DE LA COTROCENI“, ULTIMA LOVITURĂ DATĂ POPORULUI LA UN AN DE LA „VICTORIA FORŢATĂ“ - 16 NOIEMBRIE 2014

Pentru a nu îl supăra pe domnul Preşedinte Iohannis, m-am uitat "în dex" şi am văzut denumirea unei importante personalităţi, conducător al statului german, numit KAIZER, adică împărat. Oare ce ste domnul Preşedinte Iohannis? Domnia sa, deşi în Constituţie spune că este preşedinte, realitatea comportamentului domniei sale se aseamănă cu cea a împăraţilor germani din timpul de tristă amintire. Fără nicio discuţie, aşa cum spune un proverb neaoş românesc, "îşi schimbă părul, dar năravul ba". Domnul Preşedinte şi-a schimbat părul (din părul primarului de Sibiu în părul primarului de Preşedinte, echivalent cu Kaizerul), dar năravul ba. Este ştiut de toată lumea că în scurta sa "domnie", primul lucru după o săptămână, s-a dus "să se închine la Înalta Poartă de la Washington". Trebuie precizat faptul că această "închinăciune" nu s-a mai întâmplat din 24 ianuarie 1959 când Principatele Române l-au ales domn pe col. Alexandru Ioan Cuza. De atunci, niciun conducător român, începând cu Regii Carol I, Ferdinand, Carol al II-lea, nefericitul Rege Mihai şi nici "împuşcatul Ceauşescu", deşi era în coasta marelui Imperiu Rusesc, nu s-a închinat când a fost numit preşedinte la Moscova sau în altă capitală occidentală. Iohannis s-a închinat. Şi-a adus consoarta "pe doamna mea", până la cel mai îndepărtat loc din întinsa America. O perioadă de timp a fost în afara văzului presei, de parcă ar fi fost la vreo instruire de oareşice natură. Cu mare pompă şi sfială, a călcat poarta istorică a Cotrocenilor primind onorurile militare a "defunctului om politic", cu nume de rezonanţă istorică, Traian. Mai departe, majoritatea românilor nu mai doresc să-i pronunţe numele, pentru răutatea cu care a încercat şi chiar a reuşit "să ia de la gura" săracului român cei 15-20% din salarii şi pensii. Traian a uitat. Cum de altfel a uitat şi înlocuitorul său actual care, călcând pe scumpele mochete de la Cotroceni, nu a făcut precum a făcut neamţul Carol, care a spus: "când am călcat pe pământ românesc, am devenit român". Sigur că domnul Preşedinte Iohannis niciodată nu va spune "am devenit român". De ce? Pentru că pe domnia sa nu-l ţine pe aceste tărâmuri româneşti decât "doamna mea", care este româncă. Dacă motivăm în continuare cele spuse, precizăm faptul că părinţii dumnealui, bătrâni fiind, imediat după Revoluţie, au părăsit România stabilindu-se definitiv într-un land din Germania. Că o fi bine sau o fi rău pentru "Provincia România", este o chestiune de discutat şi doar istoria ne va arăta. Dar să ne continuăm periplul istoric al ascensiunii. După ce a stat la "căldurile americane", şi-a primit "sceptrul" ce reprezintă însemnele puterii, depunând jurământul nu pe Biblie, pentru că religia dumnealui este luterană, ci doar pe Constituţie. E bine şi aşa. Că doar vieţile celor 22 milioane de români, dacă doresc să devină Europeni, depinde de cărţulia numită "Constituţie". Că domnul Preşedinte "calcă cu bocanii" pe legea fundamentală, este o altă problemă pe care o vom detalia în numerele viitoare. După "vizita istorică" la Washington cu care România a avut relaţii excelente de peste 100 ani, a urmat fără multe surle "închinăciunea", la "femeia minune" a Europei şi chiar a lumii după Ceauşeasca şi Tecers, "doamna de fier" a Germaniei, Angela Merkel. Sigur că s-au înţeles în limba lor maternă, de parcă ar fi fost la "ceaiul de la ora 5". Poate dialectul în care vorbeşte domnul Iohannis este puţin stricat şi nu mai este cel care îl foloseau strămoşii săi, "cavalerii teutoni".

Încoronarea Kaizerului, moment crucial pentru România

După 10 ani, timp în care Traian de la Basarabi, încheindu-şi socotelile cu preşedinţia, având alături pe "blânda Maria", şi-a pregătit intens "actele predării", pentru ca adversarii săi să nu-i găsească nici cea mai mică găselniţă. Ceremonia a avut două puncte importante: primirea cu fanfară şi trompeta care începe onorul, urmată de defilarea Gărzii de Onoare îmbrăcată nu în costume ale cavalerilor teutoni, ci în costume ale bravilor oşteni de pe timpul domnitorului Alexandru Ioan Cuza. A urmat drumul scurt pe scările Cotrocenilor, iar picioarele "Kaizerului" fiind mult mai lungi decât ale doamnei actuale preşedinte, aceasta a trebuit să mărească ritmul pentru a ajunge în acelaşi timp la "pupături". A urmat ce a urmat, ca în poveştile lui Petre Ispirescu, cu schimburi de buchete de flori dintre cei doi conducători din a căror valoare s-ar fi mărit pensiile la vreo 20-30 pensionari, ar fi putut ca 20-30 elevi să primească rechizite gratuite sau vreo 20-30 bolnavi din cele 100 spitale desfiinţate de "luminăţia sa Traian de la Basarabi", iar evaluarea ar putea continua. Întâlnirea de predare-primire nu a durat o veşnicie, ci doar aşa, aproape două ore, cu ceai cu tot. A urmat drumul spre uşa palatului şi probabil că "defunctul" preşedinte Traian a vărsat în sinea lui câteva lacrimi amare de durere politică. Singura persoană care probabil a fost mai fericită "doamna Maria", care s-a gândit că aşa cum spune Sadoveanu în Baltagul, "şi-a văzut omul său acasă". Că aşa este la români prin tradiţie de mii de ani "omul meu, femeia mea". Aceasta pentru că tot prin tradiţie milenară, românii au câteva elemente fundamentale care i-a ţinut pe aceste meleaguri de mii de ani: pământul, familia, ţara şi religia. Cei care sunt "neaoş români", niciodată nu vor pleca de pe acest pământ sau se vor întoarce să se înmormânteze pe acest pământ, săvârşind perceptele biblice "din pământ ai apărut, în pământ te vei duce", Cei care au plecat să moară pe plaiuri străine este dreptul lor şi le transmitem românescul "călătorie sprâncenată!", aşa cum spuneau patrioţii scriitori care au făcut România Mare. Apropo... acum putem spune că actualii scriitori mai sunt cu faţa la ţară? Mă îndoiesc. Oamenii de cultură, în prezent, "jinduiesc" la tot ceea ce este occidental. Noi nu mai avem nimic în ţara asta bun. Aceasta în condiţiile în care, în ultimii 50 de ani, toate ţările din Europa ne curtau şi ne importau produsele agricole şi chiar industriale. Dar ce să-i faci. Aşa cum spune tot un proverb românesc, "orice cal de cursă ajunge gloabă". Aşa a ajuns şi Ţara Românească, o "fata Morgana" a capitaliştilor Europeni. Cu izvoare şi ape, care ar putea produce curent electric încât amărâţii de români ar putea trăi foarte bine, nu cu salariul minim pe economie, în condiţiile în care şi-ar vinde ei curentul electric, şi nu firme din Cehia, Austria şi Slovacia. Aceasta în condiţiile în care "aurul nevăzut" reprezentat de curentul electric şi produs în România, ar fi vândut de români. Spaţiul nu ne permite să spunem toate fărădelegile pe care clasa noastră politică a ultimilor 25 de ani, la indicaţiile preţioase ale UE, care a devenit "urmaşul URSS-ului", aşa cum spunea academicianul Bucovski. Numai că, nu mă pot abţine şi trebuie să spun.

"Unde eşti tu, fericirea mea? Ţara mea de glorii, ţara mea de dor"

Aceste pasaje le-am luat din versurile unui cântec care era la modă înainte de 1990, şi care prin "occidentalizarea" întregului mediu românesc, nu mai face nicio para. Acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu un vers din poezia militantă a poetului naţional Eminescu. Cetăţenii sunt bulversaţi şi nu mai ştiu unde se mai află "ţara mea de glorii" şi nici "ţara mea de dor". Aproape în totalitate, politicienii din Parlament sau pe unde se află, dar şi tinerii reporteri şi analişti politici s-au "occidentalizat" aproape în totalitate şi din ce în ce într-o propoziţie românească, nu uită să pronunţe un cuvânt sau o expresie într-o limbă străină. De parcă "limba" din organismul românului s-a schimbat sau a căpătat o altă formă. Întrebarea "unde eşti tu fericirea mea?" îşi găseşte răspunsul în: toate fabricile construite începând chiar de "Kaizerul Carol I şi Ferdinand", au fost distruse cu scopul de a se lua şi ultimul kg de fier vechi, 95% din comerţul exterior şi interior al României se face doar de firmele multinaţionale şi în proporţie de 80% de firme din Germania, Franţa, Anglia, Italia, şi nu în ultimul rând de Rusia. Aceasta din urmă, prin "trădarea lui Gorbaciov" în faţa lui Bush senior, a acceptat ca Rusia să facă parte din "împărţirea economică" dintre Statele Unite şi Rusia. Acest lucru este dovedit public doar dacă faci o trecere prin mijlocul municipiului Târgovişte, cea de-a III-a capitală din România veche. Aici, a început demolarea de către o firmă rusească a merilor combinate construite prin truda românilor considerată de cei care l-au condamnat la moarte pe dictator drept "genocid". Sigur că la acest lucru a contribuit din plin şi "blânda şi imparţiala justiţie" care, în decursul istoriei, a dat verdicte "trăznite". Aceasta dacă am aminti procesele ţăranilor de la Răscoalele din 1907, procesele intentate de influenţa rusească după terminarea războiului în 1945, începută cu condamnarea la moarte a Mareşalului Antonescu, care a fost condamnat de justiţia românească şi nu de justiţia moscovită. Apoi, a continuat cu mai mare energie prin condamnarea la moarte a cuplului Ceauşescu. Că o fi bine sau o fi rău, singura istoria este cea care poate să ne răspundă pertinent. Că în prezent, după 25 de ani justiţia românească continuă "pericolul greşelilor", fapt dovedit de impunerea de către americani preşedintelui Iohannis pentru condamnarea la închisoare a unor membrii importanţi ai clasei politice ai unor membrii ai clasei economice, reprezentate de patroni-capitalişti impuşi chiar de conducătorii de la Bruxelles. Sigur este faptul că în România "a fost indus pericolul anarhiei", în toate sectoarele de activitate. Mai mult decât atât, românului i s-a indus ideea că i se poate permite orice. Că proprietatea este inalienabilă, că justiţia este imuabilă şi nu poate fi discutată de nimeni, chiar dacă un procuror sau judecător se îmbată sau bate pe cineva. Domniile lor sunt mai presus de lege. Aceasta în condiţiile în care actul fundamental Constituţia, statuează fără drept de apel că "nimeni nu este mai presus de lege". Tot aşa de sigur este că unii conducători "dezechilibraţi mental" cum ar fi "dezacsatul Mazăre" şi mulţi din cei 300 capitalişti autohtoni care s-au îmbogăţit fără justă valoare. Bine ar spune românul. Dar organele puse şi plătite să îi vadă de ce au avut "orbul găinilor"? Aceasta în condiţiile în care chiar şi domnii judecători sau procurori ar fi trebuit să citească prevederile art.292 NCPP "sesizarea din oficiu": "Organul de urmărire penală se sesizează din oficiu dacă află că s-a săvârşit o infracţiune pe orice cale". Şi aici se pare că legea este strâmbă atunci când se opreşte în mijlocul ei stabilind sesizarea din oficiu doar la trei articole din cele trecute în Titlul V –Capitolul I-Infracţiuni de corupţie. De ce le-o fi extras doar pe aceste articole şi probabil au fost trecute în competenţa altor organe, doar istoria ne va cerceta.

Ofensiva "Kaizerul" pentru dobândirea puterii absolute

Timp de aproape un an de zile, Kaizerul a făcut tot ce este posibil pentru a-şi aduce la îndeplinire un deziderat probabil impus politic de la Bruxelles. Putem preciza cu certitudine nu să facem vreo speculaţie asupra faptului că în Europa, prin "cooperativizarea politicii Europene", puterile s-au împărţit esenţial între dreapta şi stânga. Dreapta are ca lider Germania, iar stânga are ca lider Franţa. Între cele două puteri politice există o contradicţie cel puţin teoretică, pentru că în practică este o luptă fără de principii şi morale între marii capitalişti reprezentaţi de dreapta care impun totul, scopul fiind întărirea marilor corporaţii, după principiul "scopul scuză mijloacele". Stânga, în schimb, a dobândit "anarhia" franceză preluată de la "comuna din Paris", iar datorită acestui lucru civilizaţia franceză a avut sincope uriaşe privind metodele de civilizaţie. Şi în Europa, în aşa zisul Consiliul Europei, Germania şi ţările apropiate ei, impun politica de hegemonie şi transformare a fiinţei unor cetăţeni din fostele ţări din blocul sovietic. În schimb, Franţa, cum de altfel a fost în ultimii 200 de ani, îşi pierde puţin câte puţin din "valoarea de piaţă franţuzească". Drept consecinţă, stânga dominată de Franţa pierde teren. În România, începând cu decembrie 1989, stânga s-a transformat dintr-o stângă comunisto-socialistă într-o stângă social-democrată, ceea ce era mai aproape de interesele majorităţii poporului român care niciodată "n-a gustat" din "fericirea capitalismului occiden-

tal”. În consecinţă, timp de 15 ani din perioada de tranziţie a României, au fost “de sorginte socialistă sau social-democrată”. Alegerile din 2012 au dovedit cu prisosinţă că România are nevoie de un guvern social democrat ale căror principii sunt mai aproape de majoritatea zdrobitoare a celor care în prezent au reuşit după distrugerea fabricilor să se angajeze pentru a-şi asigura existenţa. O bună parte din populaţie, cca 6 milioane de persoane reprezentate de pensionari care au munict în timpul Regimului aşa-zis comunist, se află într-o mare “disoluţie socială”. Aflaţi în pragul bătrâneţii, bolnavi datorită condiţiilor impuse de industrializare, sunt nevoiţi acum să trăiască cu pensii mai mici decât într-o ţară bananieră din lume sub 100 de dolari (400 lei). Pensia unui pensionar care a lucrat muncă grea timp de peste 30 ani, nu se ridică mai mult de 400 dolari. În perioada anilor 2012-2015, guvernul social-democrat şi coaliţia aflată la guvernare, a reuşit să înlăture multe din nedreptăţile făcute de dreapta capitalistă, reuşind fără niciun dubiu, ca România să fie prima ţară din Europa cu cea mai mare creştere economică şi cu posibilitatea reală de a-şi păstra acest lucru încă mulţi ani de aici înainte. Societatea a fost împinsă înainte nu de capitaliştii veniţi din occident, ci în primul rând de capitaliştii autohtoni, ei fiind cei care au plătit în majoritate impozitele, pentru ca statul să poată să supravieţuiască la cheltuielile impuse de UE şi Alianţa NATO. Românii, datorită acestui lucru, aleargă disperaţi după promoţii, reduceri la marile lanţuri de magazine, şi nu în ultimul rând umplu magazinele second care nu sunt altceva decât “lucruri aruncate” de la bogaţii marilor ţări Europene. Cu toate acestea, după un an de zile, incredibil, “Kaizerul” a “lucrat cu disperare” întrebuinţând mijloace neortodoxe, chiar ilegale, pentru a da jos guvernul legal constituit prin alegeri. Că este aşa, este dovedit de faptul că s-a intentat procese prin DNA, prin care marii capitalişti autohtoni, cu toate greşelile lor, sunt la puşcărie, în condiţiile în care ei fost cei care au ţinut pe linia de plutire economia românească în vremuri grele. Cum s-a lucrat în acest an? Simplu. S-au căutat “noduri în papură” oricărui membru al clasei politice care făcea parte din coaliţia de guvernare. Sigur că s-a început şi toate tunurile au fost puse pe primul ministru şi chiar pe unii miniştri. Din 8 luni de zile, Kaizerul nu vorbeşte alceva decât: “vreau guvernul meu”; “vreau partidul meu la guvernare”, “vreau instituţia primei doamne”. Acum, când mai sunt doar câteva zile până la împlinirea unui an de la înscăunarea în funcţia de preşedinte al României, domnia sa a fost ajutat de providenţă, iar dezastrul care a avut loc la clubul de rock Colectiv, când au murit 50 de cetăţeni nu la muncă, ci la distracţie, cărora public le spunem creştinescul “Dumnezeu să-i ierte”, l-a ajutat să-şi finalizeze dorinţa de a da jos guvernul. Înainte, în schimb, s-a început dezinformarea publică cu privire la viceprim-ministru Gabriel Oprea, prin UNPR, care reprezenta “balamaua de sprijin” al tuturor guvernelor, aruncând pe piaţa internetului materiale denigratoare. Bomboana de pe colivă a fost cea prin care un motociclist poliţist, nepregătit temeinic profesional, având atribuţiuni de serviciu a derapat cu motocicleta şi nefiind atent suficient, a căzut într-o groapă care a fost fatală. Sigur că maşina de propagandă a dreptei a lucrat cu repeziciune, poliţistul a devenit erou, iar ministrul având şi calitatea de vice prim ministru, a devenit ţinta unor acuzaţii devenite importante pentru “dreapta”. Trebuie precizat totuşi, că atribuţiunile pe care le avea Gabriel Oprea erau cele privind cel mai important sector al unei ţări: securitatea naţională. În aceste condiţii, considerăm că această funcţie îi dădea posibilitatea să beneficieze de aceleaşi onoruri şi facilităţi precum primul ministru. Mai mult decât atât, în ultimii ani, primul ministru, presat de preşedinte, a fost nevoit să se opereze şi să lipsească foarte mult timp de la conducerea guvernului. În acest timp, această funcţie de prim ministru a fost ocupată de viceprim- ministru Gabriel Oprea. Numai că, preşedintele şi cu adversarii politici ai dreptei în care Alina Gorgiu şi Blaga care şi ei ca preşedintele vreau “caşcavalul guvernării”, au făcut tot ceea ce este posibil pentru ca Gabriel Oprea să fie “ostracizat”, iar mai mult să i se ceară demisia public. În consecinţă, mesajul transmis de dreapta prin diverse mijloace media şi prin recentele mitinguri, urmare a dezastrului de la Colectiv, mitingurile s-au transformat în mesaje verbale puternice împotriva premierului Victor Ponta şi a viceprim- ministrului Gabriel Oprea. România a ajuns în pragul unei mari crize politice. În această criză, câştigător este Kaizerul, care îşi impune prin forţă mediatică punctele de vedere. Majoritatea fiind anticonstituţionale. Unul dintre ele este cel prin care partidele politice prin reprezentanţii săi, sunt aproape eliminaţi din discuţiile constituţionale privind numirea premierului. Preşedintele şi-a permis încălcarea Constituţiei atunci când a chemat mulţimea de pe stradă care nu are nicio autoritate morală, ci poate doar una anarhică, să participe la discuţii privind numirea premierului. De fapt însăşi reprezentanţii demonstranţilor au precizat că această participare este anticonstituţională. România este fără guvern, cu un Parlament slăbit datorită mediatizării excesive a corupţiei din cadrul acestei clase politice, fără ca acei care fac această mediatizare să vină cu exemple concrete. În acest context, prima putere în stat reprezentată de Parlament primeşte în fiecare zi lovitură după lovitură, ceea ce generează anarhia generală a ţării. De aceea, aş aminti tuturor cititorilor şi reprezentanţilor celor 3 puteri ale statului: excutivă, legislativă şi judecătorească, că art.69 din legea fundamentală, la art.1 precizează: “deputaţii şi senatorii sunt în serviciul poporului”. Completarea noastră este, cei care au greşit, să plătească conform codului penal care trebuie respectat cu sfinţenie şi în care să se respecte prevederile legale cu privire la “modul de aflare al adevărului”. Nu trebuie să cădem în greşeala “disoluţii politice şi statale”, că toţi 500 de parlamentari sunt corupţi sau excroci. Până când nu vor fi dovediţi prin hotărâre judecătorească, nu putem să-i incriminăm. Altfel, România se află într-o situaţie de anarhie generalizată, economia pierde, capitalismul românesc este într-un declin periculos, ceea ce va duce în viitor chiar la pierderea statalităţii naţiunii. Aceasta în condiţiile în care România şi-a pierdut armata pe care a transformat-o într-o armată de cruciaţi în slujba NATO, şi a pierdut capitaliştii care stau la puşcărie, şi-a pierdut speranţele de maibine şi cetăţenii sunt îndemnaţi să ajungă servitorii marilor ţări europene. Cu aceasta, deocamdată am spus totul, iar cele ce am spus le pot dovedi nu cu vorbe, ci cu un exemplar din Constituţia României care ar trebui să ajungă şi la Curtea Constituţională, care tace. Sigur că domnii judecători ai Curţii nu vor ieşi în stradă. Dar ei ar trebui, după 12 ani de constituţie, să o apere, aşa cum a făcut Traian Băsescu când şi-a apărat mandatul. Gurile cascã din mitingurile de pe străzile oraşelor României care spun şi strigă disperaţi “vrem o nouă constituţie”, probabil fiind puşi de cineva cu un interes. Cu unele greşeli strecurate în Constituţia din 2003, care se referă la art.135 pct. g care este neconstituţional, precum şi art. 148 alin.2 prin care cele spuse de UE şi Alianţa NATO “au caracter obligatoriu” şi au prioritate faţă de dispoziţiunile din legile interne. Atunci oare de ce domnilor parlamentari şi domnule preşedinte, care vă consideraţi român nu respectaţi art.1 privind “România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil”? Să luaţi aminte că “vremurile sunt trecătoare, oamenii sunt sub vremuri, iar istoria şi legile vă vor sancţiona uneori şi după moarte”. Pentru că, nerespectarea Constituţiei pedeapsa este imprescriptibilă.

DUMITRU CÂRCENI

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 313 DIN 17-30 NOIEMBRIE 2015

SITUAŢIA PROCESULUI LUI IOHANNIS LA CURTEA DE APEL PITEŞTI

Curtea de Apel Piteşti, la solicitarea preşedintelui Iohannis, a fost investită să judece contestaţia în anulare, privind una dintre casele „cumpărate” cu bună credinţă, din „meditaţiile” făcute de domnul preşedinte şi soţia sa. Numai că, trebuie să tragem câteva concluzii, prin care presonalitatea de preşedinte a Ţării Româneşti şi nu a „germanilor de pretutindeni”, îl dezonorează. În primul rând, dezonoarea este determinată de o „mică infracţiune”, prin care domnul profesor Iohannis, în perioadele tulburi ale perioadei de tranziţie, a săvârşit o mică infracţiune, pe care acum, de aproape doi ani, cu sunete şi trâmbiţe, o transformă într-o virtute – respectiv lupta împotriva corupţiei din România. Pentru că actuala clasă politică este ameninţată de domnia sa cu „teribilul DNA”, care, pentru unii este mumă, pentru alţii ciumă. Pentru domnul preşedinte este „mumă”, prin faptul că, având imunitate „braţul lung al DNA-ului” nu poate ajunge la dumnealui. Sau poate se bazează pe „influenţa mamei Omida” din Germania şi de la „unchiul Sam” pe funcţie de ambasador al SUA. După toate „canoanele juridice”, domnul preşedinte, cu tot respectul ce i-l purtăm, a încălcat câteva articole din codul penal şi chiar din codul de procedură penală. Este vorba de articolele: 297, 298, 301 dar şi art. 5, 16 290, 291 şi 292. La toate acestea, se mai pot adăuga chiar şi câteva articole cercetate de DNA, printre care: foloase necuvenite, conflicte de interese, corupţia, etc. Spunem aceste lucruri, pentru că domnul preşedinte, în perioada când acumula bani din meditaţie pentru cumpărarea celor 6 case era „angajat la stat”, deci era funcţionar public. În aceste condiţii, se afla sub incidenţa legii penale. În prezent, magistraţii Curţii de Apel au o grea sarcină în dezvăluirea „misterelor cumpărării uneia dintre case”, pe care, Curtea de Apel Braşov a stabilit definitiv şi irevocabil că nu mai aprţine familiei Iohannis. Doar Parchetul la care nu se ştie dacă mai anchetează după lege, sau aşa cum spunea un procuror de la Curtea de Apel Craiova, un oarecare Sorin Pasăre, spune public o mare trăznaie; într-o adresă cu nr.590/P/2016 din 24.10.2016. „În acest sens, se reţine faptul că magistraţii sunt suverani în a aprecia atât probatoriul administrat într-o cauză, cât şi textele de lege”. Iată cum un procuror din România, încalcă prevederile art.131 din Constituţie care precizează: „Procurorii îşi desfăşoară activitatea potrivit principiului legalităţii, al imparţialităţii şi al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiţiei”. Oare aşa se va judeca procesul şi la instanţa Curţii de Apel Piteşti? În presa numeroasă argeşeană, deja sunt unele suspiciuni cu privire la ascensiunea actualului preşedinte al completului, care judecă dosarul 645/64/2015 în care reclamant este domnul preşedinte. Tot în public se discută despre numirea unui fost magistrat la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, după ce s-a pensionat la CCR. Tot hurile rele spun că doamna judecătoare Raluca Trandafir, actuala vicepreşedinte a Curţii de Apel Piteşti, ajunsă destul de rapid în această funcţie, ar avea legătură cu „o vorbă bună pusă probabil de fosta preşedinte a ICCJ”. Că o fi aşa sau nu, doar „băieţii cu ochi albaştri de la SRI” pot în viitor să facă lumină. Altfel, justiţia va fi pusă într-un cont de umbră şi implicit într-o umbră întunecată va fi întregul mandat al domnului preşedinte Iohannis. Aceasta de la alegerea sa „cu cântec”, când în 15 zile s-au bulversat peste 2 milioane de voturi. Dar să vedem ce va aduce timpul când la termenul din 07.12.2016, dată de doamna vicepreşedinte a Curţii de Apel Piteşti.

Dosare - baza de date este actualizată în timp real

Număr dosar:	**645/64/2015**	Dată înregistrare:	28.04.2016
Complet:	C3R	Următorul termen:	**07.12.2016**
Obiectul cauzei:	anulare act ref dos 262/62/2014 CA BV-stramutare		
Data recomandata:	..		

1. Intervenient	STANCIU NEAGU	1. Intimat	MARINESCU MARIUS ALBIN
2. Contestator	LĂZURCĂ GEORGETA	2. Intimat	ANTONESCU ELISABETA
3. Contestator	JOHANNIS CARMEN GEORGETA	3. Intimat	OARGĂ IOAN
4. Contestator	JOHANNIS KLAUS WERNER	4. Intimat	OARGĂ STELUŢA - ANCUŢA
		5. Intimat	OARGĂ IOAN ADRIAN
		6. Intimat	BAŞTEA RODICA
		7. Intimat	STATUL ROMAN PRIN MUNICIPIUL SIBIU PRIN PRIMAR
		8. Intimat	STATUL ROMÂN PRIN MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE PRIN AJFP BRAŞOV

D. BOŢILĂ

Oare CSM are ceva de spus?

IATĂ DOVADA MODULUI ÎN CARE S-AU FRAUDAT CELE 270 HA ALE LICEULUI AGRICOL - PRIN HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ

JUDECĂTORIA CURTEA DE ARGEŞ

ÎNCHEIERE
Şedinţa camerei de consiliu de la 08 decembrie 2015
Completul compus din: Preşedinte Alina Pavelescu Grefier Ana-Marcela Covaşă-Ungureanu
Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş reprezentat prin procuror Cornel Marin

Pe rol judecarea cauzei penale privind pe petenta ZIARUL „REFLECTOR ARGEŞEAN", intimaţi fiind Primarului comunei Valea Iaşului, Barbu Nicolae, şi Liceul Agricol „Constantin Dobrescu" Curtea de Argeş, prin director, având ca obiect plângere soluţii de neurmărire/netrimitere judecată (art.340 NCPP) dosar nr. 979/P/2014. La apelul nominal făcut în şedinţa camerei de consiliu au răspuns reprezentantul legal al petentei, personal, avocat Camelia-Liliana Arsene, pentru intimatul Liceul Agricol „Constantin Dobrescu" Curtea de Argeş, în baza contractului de asistenţă juridică numărul 1228079/03 decembrie 2015, lipsă fiind reprezentanţii legali ai intimaţilor. Procedura legal îndeplinită. S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează obiectul cererii şi stadiul soluţionării acesteia. Instanţa pune în discuţie plângerea petentei. Reprezentantul legal al petentei, personal, precizează că obiectul de activitate al ziarului este reprezentat de anchete şi investigaţii. Orice persoană care are cunoştinţă de anumite fapte penale trebuie să facă denunţ. Ziarul a ajuns la concluzia că Primăria municipiului Curtea de Argeş, Primăria comunei Valea Iaşului şi Liceul Agricol Curtea de Argeş au comis o faptă penală. Regele Ferdinand a dat pentru înfiinţarea Liceului Agricol Curtea de Argeş o suprafaţă de teren de 277 ha. Parchetul a încercat să muşamalizeze aceste lucruri în favoarea unor persoane particulare. Comisia Locală de Fond Funciar Curtea de Argeş a dat teren unor persoane cărora nu le-a aparţinut. Primarul Diaconu a dat 18 ha teren din pct. „Noapteş" unor persoane care au fost puse în posesie. Ziarul nu se constituie parte civilă. Instanţa şi parchetul trebuie să se autosesizeze din oficiu. Solicită efectuarea cercetărilor privind abuzul asupra patrimoniului. Există la dosar un document din anul 2005, prin care directorul liceului, numitul Ionescu, într-o carte a lui preciza că trenul a intrat în patrimoniul liceului. Există o stradă pe care au fost împroprietărite persoane cărora nu le-a aparţinut terenul respectiv. Nu a intervenit prescripţia, având în vedere că de curând s-au înstrăinat cele 18 ha teren. Nu ştie data exactă, dar are certitudinea că anul trecut, aşa cum scrie în rezoluţia Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş. Avocat Camelia-Liliana Arsene, pentru intimatul Liceul Agricol „Constantin Dobrescu" Curtea de Argeş, solicită respingerea plângerii ca tardiv formulată. Data la care petenta a primit ordonanţa procurorului este 08 mai 2015, formulând plângere la prim-procuror peste termenul legal de 20 zile, respectiv la 04 iunie 2015. Termenul nu a fost respectat şi sancţiunea ce se impune este a decăderii sau a anulării actului. Instanţa, ca urmare a precizărilor făcute de apărătorul intimatului, pune în discuţie excepţia tardivităţii plângerii de către petentă. Avocat Camelia-Liliana Arsene, pentru intimatul Liceul Agricol „Constantin Dobrescu" Curtea de Argeş, precizează că excepţia a fost invocată şi de prim-procuror. Instanţa învederează că petenta a primit comunicarea pe data de 08 mai 2015 şi a formulat plângere la data de 04 iunie 2015. Reprezentantul legal al petentei, personal, precizează că trebuie să verifice dacă a depus înscrisurile în termen. Urmează ca instanţa să stabilească situaţia de fapt. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepţiei tardivităţii formulării plângerii de către petentă şi, pe cale de consecinţă, respingerea plângerii. Avocat Camelia-Liliana Arsene, pentru intimatul Liceul Agricol „Constantin Dobrescu" Curtea de Argeş, solicită admiterea excepţiei şi pe fond respingerea plângerii ca tardiv formulată. Solicită plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 1000 lei, conform chitanţei pe care o depune la dosar. în cauză s-au făcut cercetări de către parchet, dar şi de DNA, cu privire la terenurile aparţinând liceului agricol. Există hotărâri care nu au fost anulate. Instanţa va rămâne în pronunţare pe excepţia tardivităţii formulării plângerii de către petentă.

INSTANŢA

Deliberând asupra cauzei penale de faţă constată următoarele:

Prin plângerea înregistrată pe rolul Judecătoriei Curtea de Argeş la data de 10.07.2015 sub nr. 1508/216/2015 petentul - Ziarul Reflector Argeşean, a formulat plângere împotriva ordonanţei nr. 979/P/2014 din data de 04.05.2015 emisă de Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş în dosarul nr. 979/P/2014. În motivarea plângerii sale petentul consideră, în esenţă, că soluţia data în dosar este nelegală si netemeinică bazându-se pe o cercetare incompletă si necorespunzătoare a faptelor sesizate. Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş a înaintat instanţei dosarul penal nr. 979/P/2014 privind plângerea formulată de către Ziarul Reflector Argeşean, plângere prin care acesta arată că această publicaţie a efectuat o anchetă jurnalistică referitoare la modul în care primarii municipiului Curtea de Argeş au contribuit la refacerea patrimoniului Liceului Agricol Curtea de Argeş, respectiv a suprafeţei agricole pe care o deţinea ferma liceului, ca urmare a împroprietăririi unor persoane şi firme pe care publicaţia le apreciază ca fiind ilegale. De asemenea au fost înaintate instanţei copia ordonanţei nr. 116/II/2/2015 şi copia plângerii înregistrate sub nr. 116/11/2/04.06.2015, precum şi copia dovezii de comunicare către petent a ordonanţei nr. 116/II/2/2015. La termenul de judecata din data de 08.12.2015 instanţa de judecată a pus în discuţia părţilor excepţia tardivităţii introducerii plângerii, în raport de dispoziţiile art. 399 C.p.p.

Analizând actele şi lucrările dosarului în vederea soluţionării excepţiei tardivităţii introducerii plângerii, instanţa reţine următoarele: Cu privire la **situaţia de fapt din prezenta cauză,** instanţa constată următoarele: La data de 26.05.2014 a fost înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş dosarul penal nr. 979/P/2014 privind plângerea formulată de către Ziarul Reflector Argeşean, plângere prin care acesta arată că această publicaţie a efectuat o anchetă jurnalistică referitoare la modul în care primarii municipiului Curtea de Argeş au contribuit la refacerea patrimoniului Liceului Agricol Curtea de Argeş, respectiv a suprafeţei agricole pe care o deţinea ferma liceului, ca urmare a împroprietăririi unor persoane şi firme pe care publicaţia le apreciază ca fiind ilegale. Prin ordonanţa nr. 979/P/2014 din data de 04.05.2015 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă judecătoria Curtea de Argeş, în baza art. 315 alin 1 lit b Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală, s-a dispus clasarea cauzei privind plângerea formulată de către SC GROUP MEDIA STAR MARKET SRL - Ziarul Reflector Argeşean sub aspectul săvârşirii infracţiunilor prevăzute şi pedepsite de art. 248 Cod penal anterior şi art. 288-291 din Codul penal anterior întrucât s-a împlinit termenul de prescripţie a răspunderii penale. In temeiul art. 315 alin 5 Cod procedură penală, procurorul de caz şi-a însuşit argumentele din referatul organelor de poliţie. Ordonanţa nr. 979/P/2014 din data de 04.05.2015 emisă de Parchetul de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş a fost comunicată petentului la data de **08.05.2015** (conform dovezii ataşate dosarului de urmărire penală), fiind primită de un funcţionar însărcinat cu primirea corespondenţei. Împotriva acestei ordonanţei de clasare petentul a formulat plângere la prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea de Argeş la data de **04.06.2015** (f.24), deci după 26 de zile de la comunicarea ordonanţei. În drept, potrivit art. **339** C.p.p. ***(1)*** *Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispoziţiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul şef de secţie al parchetului.* **(4)** ***În cazul soluţiilor de clasare ori de renunţare la urmărire, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluţia.***

Art. 268 C.p.p. prevede **consecinţele nerespectării termenului:** (1) Când pentru exercitarea unui drept procesual legea prevede un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage **decăderea** din exerciţiul dreptului **şi nulitatea actului făcut peste termen.** În cauza de faţă, petentul a formulat plângere împotriva ordonanaţei nr. 979/P/2014 din data de 04.05.2015 la data de **04.06.2015** (f.24), deci după 26 de zile de la comunicarea ordonanţei. Conform art 339 C.p.p., plângerea poate fi formulată ***în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluţia.*** Cum a fost depăşit termenul de 20 de zile devin incidente dispoziţiile art. 268 alin 1 C.p.p. privind **decăderea** din exerciţiul dreptului **şi nulitatea actului făcut peste termen. Astfel instanţa constată că a intervenit decăderea petentului din dreptul de a mai formula plângere la instanţă împotriva soluţiei pronunţate în dosarul penal nr.** 979/P/2014. Pentru aceste considerente, instanţa urmează să respingă plângerea ca tardiv formulată. Faţă de soluţia pronunţată, în baza art. 276 Cod procedură penală, instanţa va obliga petentul la plata sumei de 1000 lei către intimatul Liceul Agricol *Constantin Dobrescu* din Curtea de Argeş, reprezentând cheltuieli de judecată, conform chitanţelor depuse la dosarul cauzei.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

Admite excepţia tardivităţii formulării plângerii. Respinge ca tardiv introdusă plângerea formulată de petenta **- ZIARUL „REFLECTOR ARGEŞEAN"**

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 318 DIN 22 FEBRUARIE - 11 MARTIE 2016

SERIAL EXPLOZIV

AFARĂ... AFARĂ... CU CIOLOŞII DIN ŢARĂ!... DE CE?

(urmare din umărul 333)

Cum minte Cioloş pe români?

Dacă nu face această recunoaştere, întreaga sa pledoarie pentru acest vis rămâne o adunătură de apă de ploaie, vorbe fără acoperire. „Susțin o Românie în care fiecare munceşte şi este plătit cinstit". Ei, asta este! În aşa zisul socialism de până în 1990 toți ştiam că nu suntem plătiți la valoarea muncii prestate, dar la fel de bine ştiam cu toții că diferența se repartiza proporțional pentru alte şi alte obiective de interes național. De fapt, nici ce spune autorul Platformei „România 100" nu este chiar rău: „Creşterile de salarii, de pensii sunt posibile numai dacă există suficienți oameni care muncesc... Crearea de noi locuri de muncă trebuie să fie obiectivul principal al guvernului...". Ce se fereşte să spună domnul Cioloş este că domnia sa şi tehnocrații pe care îi păstoreşte au ezitat sau refuzat să se uite în ograda multinaționalelor unde ar fi găsit şi ar fi văzut sclavagismul modern în care cetățeanul român munceşte mai mult pe gratis, iar diferența dintre muncă şi corecta sa plată se duce doar în bunăstarea angajatorului şi, poate, al țării sale de origine. Dacă în argumentarea sa autorul are în vedere revenirea la sistemul planificării centralizate, încă n-ar fi rău. La al cincelea principiu domnul Cioloş visează la „...O românie fără sărăcie". Şi spune aceasta pentru că, afirmă domnia sa constatativ, „Aproape jumătate din populația țării trăieşte în sărăcie". Este corectă, în principiu, constatarea, numai că domnia sa nu a preluat conducerea unui guvern pe post de critic constatator, ci de realizator de programe şi măsuri.

Cioloş minte frumos... „de îngheaţă Dâmboviţa"

Ori, prin cele demonstrate într-un an de guvernare, domnia sa, guvernul pe care-l păstoreşte n-au făcut decât să adâncească sărăcia prin măsuri departe de interesele omului comun. „Susțin o Românie cu o economie competitivă". Cine nu vrea? Numai că din argumentația pusă la dispoziție în platformă se arată clar ca un visător. „La aproape 100 de ani de la Marea Unire, România nu are o autostradă care să treacă munții". Aşa este, de parcă cineva ne interzice acest lucru. (În fapt, există asemenea bănuieli «supoziții rezonabile», nu-i aşa?, Şi apreciez că aproape deloc neadevărate din moment ce în 1989 Ceauşescu aprobase un proiect japonez pentru Bucureşti-Braşov, proiect despre care de douăzecişişapte de ani nu se mai vorbeşte. (Singura excepție a fost o repunere a sa în discuție, la nivelul guvernului, în septembrie 2015, dar evenimentele au luat-o, nefavorabil, înainte!...). În afara Comisiei Postolache care a elaborat Documentul de la Snagov cu rang de strategie a tranziției (1994) şi care a orientat țara săre NATO şi UE, un alt document strategic România nu a mai avut în ultimii douăzeci de ani aşa încât, ceea ce doreşte să susțină domnul Cioloş rămâne o mare necunoscută cu o enunțare doar generică. „Susțin o Românie cu adevărat educată", spune domnul Cioloş în al şaptelea principiu. În argumentație, printre altele, autorul spune: „Avem nevoie să continuăm îmbunătățirea şi repunerea pe fundamente etice a sistemului universitar, să scoatem politica din şcoli. Să dăm o şansă egală elevilor şi profesorilor din mediul rural, să recuperăm şi să dezvoltăm învățământul tehnic, agricol, învățământul dual, astfel încât şcoala să înțeleagă prioritățile pieței...". Din toate cele scrise autorul dovedeşte, cel puțin în acest domeniu, că este un ageamiu. Păi, pregătirea unui meseriaş, a unui specialist nu se face cât ai bate din palme, în 3 sau 6 sau chiar 12 luni. Un specialis se crează într-un ciclu gradual de pregătire. Dar, în lipsa unui program de țară, fără a cunoaşte din vreme, pe un termen rezonabil de timp către ce se îndreaptă țara şi de ce specialişti are nevoie în perspectivă, nu se poate întocmi un program de educare şi de profesionalizare fără riscul ca, la terminarea ciclului de pregătire, absolventul să nu mai aibă piață de acțiune. „Susțin o Românie sănătoasă", mai visează frumos domnul Cioloş. Şi o spune deschis că „Prea mulți medici pleacă din țară". Dar de ce, ar fi prima întrebare, guvernul său de „tehnocrați" nu a continuat ce începuse, bine, guvernul în locul căruia a fost învestit? Şi, mai mult, de ce a permis (sau poate a provocat) noi bulversări în aprovizionarea cu medicamente? Guvernarea sa, în domeniul sănătății, s-a dovedit mai degrabă distructivă decât creatoare. Aşa încât, toate dorințele domniei sale de susținere rămân doar visuri plăcute... „Susțin o Românie (mai spune domnul Cioloş) care contează în U.E. Şi în NATO". Domnia sa prognostichează vremuri tulburi pentru Europa. De aceea, România trebuie să decidă dacă vrea să fie parte din problemă sau parte din soluție. Şi nu pot spune că nu are dreptate, dar în acest an de guvernare, prin activitatea miniştrilor săi a arătat că, mai de grabă, România intră ca parte din problemă şi deloc din soluții. Pentru a fi parte din soluții, România ar trebui, mai înainte de orice, să devină o voce, precum Polonia, Slovacia sau Ungaria, prin preşedinte, prin primul ministru sau prin miniştrii săi, prin europarlamentarii români şi abia după aceea să poată spune, dacă are ceva de spus. Ori, aşa cum arătam în primele rânduri din acest material, deocamdată ne complacem în postura de umili executanți. În fine, în cel de al zecelea şi ultim principiu, domnul Cioloş spune că „Susțin o Românie a tuturor românilor". Domnia sa constată că: „Cei mai mulți dintre românii plecați să muncească în străinătate fac asta pentru că şi-au pierdut încrederea că acasă se poate mai bine". Părerea mea este că fiecare om, că este român din România, ceh din Cehia, croat din Croația, italian din Italia şi tot astfel, îşi alege singur calea. Nu cred, spre pildă, că cei rămaşi în țară au ceva obligații față de cei plecați. Cu atât mai mult cu cât, mare parte din aceştia din urmă au ajuns să disprețuiască pe românii din țară şi România ca țară.

Cioloş „un lacheu" al UE trimis de la Bruxelles

Platforma domnului Cioloş se continuă cu un capitol intitulat „Primele 100 de zile: organizarea schimbării", care nu este altceva decât o lucrare teoretică (un enunț de idei ce umplu o jumătate de pagină format A4), fără a pomeni şi despre ceva măsuri practice. Iar capitolul final, ce se întinde pe două pagini, este pompos intitulat „Portofoliul de proiecte naționale" în care sunt enumerate, între altele, reforma administrației publice, salarizarea unitară a persdonalului plătit din fonduri publice, strategia națională anticorupție, pachetul anti-sărăcie şi altele. Soluțiile avute în vedere nu au o orientare strategică, ci doar acțiuni de moment şi imediate. Astfel, la pachetul anti-sărăcie nu se specifică sursa fondurilor necesare. Este, pe de altă parte, corectă ideea stabilirii unui cadru financiar multianual, numai că guvernul său de tehnocrați a omorât în fața această măsură preconizată de guvernul pe care l-a înlocuit, măsură introdusă în noul cod fiscal. Vorbeşte domnia sa, de asemenea, despre necesitatea unui program național pentru păduri, dar uită să spună de ce nu se respectă legislația existentă şi Codul forestier introduse de guvernele anterioare. De ce tehnocrații guvernulu i său tolerează cu ochii închişi crima care se produce în codrii țării. În Portofoilu de proiecte este prevăzut un pachet legislativ pentru încurajarea în agticultură a producției şi comercializării de valoare adăugată... Mă întreb, însă, dacă are în gând aşa ceva, de ce n-a acționat, în acest an de guvernare, pentru acordarea la timp a subvențiilor şi de ce l-a menținut în funcție pe ministrul de resort, deşi acesta a fost subiectul unei moțiuni simple a Parlamentului? Mai inserează, drept proiect național, implementarea strategiilor de investiții teritoriale integrate din fonduri europene şi buget național în Delta Dunării, Valea Jiului, zona Moldovei, Roşia Montană-Apuseni şi identificarea altor zone care necesită pachete de intervenție integrate. Numai când citesc aceste nominalizări încep să tremur pentru că mă tem de gândul rău, niciun astfel de program de până acum nefiind în folosul țării, ci al vremelnicilor stăpâni de peste hotare care, cu bani puțini, cumpără nu pentru a investi, ci pentru a distruge în propriu-i profit. Alte proiecte avute în vedere privesc gazoductul BRUA (Bulgaria, România, Ungaria, Austria), patrimoniul istoric şi cultural național, sprijinirea sportului de performanță şi un program național de promovare a sportului de masă. Am convingerea că toate acestea sunt inserate pentru a nu se spune că sunt scăpate din atenție. Pentru că, spre pildă, cam cum se ocupă actualul ministrr al culturii (sub conducerea, atât a primului ministru tehnocrat, cât mai ales a celui de al doilea, ambii din echipa domnului Cioloş) ne pune prea trist şi prea adânc pe gânduri. Revin şi spun, în încheiere, că am asistat citind programul-platformă al domnului Cioloş la o nouă variantă a programului PNŢ din 1946 cu care abia au reuşit să nu intre în Parlament-ul de atunci. Des invocata variantă a furtului electoral nu mai convinge pe nimeni, mai ales după „bluff"-ul înregistrat de PNŢ-CD după 1989. Este trist că, fără discernământ, ci doar ca reacție de servilism, un partid cu trecut covârşitor în istorie, precum PNL, ridică în slăvi, chiar fără a-l fi lecturat, acest program numai pentru că el este apreciat de preşedintele-patron. Ferească Sfântul ca electoratul românesc să se arate din nou naiv şi credul şi să se lase păcălit de vorbe, de visuri şi de aparențe pentru că atunci, „România lucrului bine făcut" va sucomba într-o Românie a guvernului meu, a partidului meu, a programului meu, dar fără a interesa pe cineva dacă este şi a poporului său, nu al preşedintelui, ci al României.

VICTOR VERNESCU

EVENIMENTE CULTURALE LA ÎNCEPUT DE TOAMNĂ

Începând cu venirea toamnei, mai exact la 22 Septembrie a.c. ora 17,00 la Centrul Cultural Piteşti, avut loc o expoziţie de pictură a unei doamne delicate şi talentate, intitulată sugestiv ,,EMOŢIE ŞI CULOARE" . Expoziţia va putea fi vizionată de iubitorii ,,frumosului", până la finele lunii Octombrie. Această doamnă, ADELIA BOGDAN, născută în perioada interbelică la 2 Ianuarie 1937 în Bucureşti, începe şcoala în capitală, apoi la Craiova, după care, se mută cu familia în Argeş. O găsim în 1958 în oraşul Piteşti, la Cabinetul Medical al Fabricii ,,TANANŢI". Se căsătoreşte în 1959, după care, din 1961-1975 o găsim prezentă la Cabinetul Medical al Combinatului de la Săvineşti. Apoi drumurile vieţii o aduc mai aproape de casă, la Câmpulung şi la Curtea de Argeş. Iubitoare de frumos, o găsim în plină activitate creatoare la Cercul de Cultură din Piatra Neamţ, unde urmează şi cursurile Şcolii Populare de Artă. Dar cum bine ştim, omul interacţionează bine cu natura, cu mediul înconjurător, dar nu toţi avem curajul de a ne pune gândurile pe hârtie, pe note, pe pânză sau de ce nu... în piatră. Asta înseamnă ARTĂ. Da, D-na ADELIA BOGDAN a avut curajul să-şi pună gândurile în versuri pentru copii (vezi ,,Scufiţa Roşie şi prietenele ei" – Editura Cronos – 2003), pe hârtie, pânză sau carton. În tablourile sale, peste 50 la număr, o găsim pe artista noastră în plină rezonanţă cu pădurea, cu florile şi cu aproapele nostru, cu familia. Mă întrb şi vă întreb pe dv-stră, dragi cititori: dacă n-ar exista acesti artişti printre noi, sau să mă exprim mai larg, ARTA, (poezia, muzica, pictura, sculptura, teatrul,) lumea ar mai avea culoare!??? Cred că ar fi fost mult mai cenuşie. D-na Adelia Bogdan, alături de cele două fiice ale sale, Delia şi Irina, iubitoare de frumos şi ele, participă la mai multe expoziţii organizate în ţară, la Piteşti, Piatra Neamţ, Bacău, Câmpulung Muscel şi Bucureşti. Criticul de artă Valentin Ciucă de la ,,Ceahlăul"- Piatra Neamţ, spunea în Iulie 1988 despre Adelia Bogdan: ,,Foarte rafinată în acuarelă, Adelia Bogdan ne face să întrezărim predispoziţii lirice doar enunţate şi să-i urmărim cu interes creaţia viitoare". Noi, argeşenii, asta am făcut şi vom face, urându-i doamnei Adelia Bogdan multă sănătate şi inspiraţie maximă, atât în poezie cât şi în pictură. Pe curând!

NUŞA CANTEMIR

MOMENT ISTORIC ÎN VIAŢA JUDEŢULUI ARGEŞ

Vineri 23 Septembrie 2016, cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la intrarea României în PRIMUL RĂZBOI MONDIAL, Ministerul Apărării Naţionale a organizat în Judeţul Argeş, un ceremonial de cinstire a celor care au participat cu un secol în urmă la apărarea pământului strămoşesc, de sub ocupaţia vremelnică de către Germania. Evenimentele au avut loc în localităţile: Câmpulung, Lereşti şi Valea Mare Pravăţ. La aceste evenimente, au luat parte organele locale ale Judeţului Argeş, Preşedintele României – dl. Kllaus Werner Iohannis, membri ai guvernului, veterani de război, urmaşi ai eroilor, Cadre Militare Active, Cadre Militare în Rezervă şi Retragere, elevi şi populaţie din localităţile învecinate. La începutul ceremonialului, a avut loc o slujbă de pomenire a Eroilor la Mânăstirea Negru Vodă din Câmpulung, oficiată de I.P.S. Calinic, arhiepiscop al Argeşului şi Muscelului, însoţit de un sobor de preoţi. După terminarea slujbei religioase, a luat cuvântul IPS Calinic şi Preşedintele României, care au evocat eroismul şi vitejia ostaşilor români pe câmpul de luptă. La încheierea ceremonialului religios, participanţii au fost invitaţi să viziteze Muzeul Mânăstirii, iar Preşedintele României a semnat în Cartea de Onoare a Mânăstirii Negru Vodă. De aici, delegaţia oficială prezidenţială, însoţită de organele locale, judeţene şi ale Municipiului Câmpulung, au vizitat Institutul Pedagogic ,,CAROL I". Aici a avut loc o întâlnire de suflet cu cadrele didactice şi studenţii. La finalul întâlnirii, Preşedintele României a urat studenţilor şi cadrelor didactice, noi succese în anul de învăţământ. Apoi delegaţia s-a îndreptat către Mausoleul Mateiaş, unde a fost întâmpinată de veterani de război, Unităţi Militare, precum şi un public numeros. Preşedintele României şi delegaţia care-l însoţea, a fost întâmpinată după obiceiul strămoşesc ,,cu pâine şi sare". După o scurtă cuvântare a Preşedintelui României adresată publicului, acesta însoţit de militari din Garda de Onoare, a urcat treptele, pentru a depune o coroană de flori la soclul Monumentului Mateiaş, păstrând totodată şi un moment de reculegere. Preşedintele României, după acest eveniment de depunere a coroanei, a fost invitat să viziteze interiorul Mausoleului, însoţit de Gen.mr.(r) STAN NIŢU – Preşedintele ANVR Argeş, IPS Calinic –Arhiepiscopul Argeşului şi Muscelului, Primarul Municipiului Câmpulung şi elevi de la Liceul Militar Breaza, unde au aprins câte o candelă în OSUARUL MAUSOLEULUI MATEIAŞI, în memoria celor căzuţi în această zonă cu un secol în urmă.

GEN.MR.(R) STAN NIŢU - PREŞEDINTELE A.N.V.R. ARGEŞ

EVENIMENTE ISTORICE - ARGEŞ

Asociaţia Naţională Cultul Eroilor ,,Regina Maria" – Subfiliala Mărăcineni – Argeş, Preşedinte veteranul de război Mihai Popescu din Mărăcineni, aduce mulţumiri Primăriei Mărăcineni Argeş, d-lui primar Nicolae Dascălu, pentru ajutorul oferit în efectuarea unei Excursii de OMAGIERE a EROILOR din judeţul Argeş, în 8 Octombrie 2016, cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la Intrarea României în PRIMUL RĂZBOI MONDIAL. La această excursie a participat şi Preşedintele Asociaţiei Naţionale Cultul Eroilor ,,Regina Maria"- filiala Argeş –Ştefan Alexandrescu, dar şi elevii Liceului Tehnologic nr.1 Mărăcineni, alte cadre didactice , care au fost coordonaţi de prof. Elena Narcisa Preoteasa. Pe traseu s-a vizitat: Cimitirul din comuna Lereşti, unde se află mormântul Gen.Vasile Milea, Cimitirul Eroilor din Lereşti, închinat celor care şi-au dat viaţa în luptele pentru reântregirea neamului, Casa Memorială a lui George Topârceanu din Nămăeşti, Mânăstirea Nămăeşti, Mausoleul MATEIAŞ, com. Dragoslavele şi Peştera Dâmbovicioara. S-au depus coroane de flori, s-au aprins lumânări. Elevii au învăţat pe viu istoria şi l-au ascultat cu mare atenţie pe veteranul de Război – participant la evenimentele de la PĂULIŞ – mr. Mihai Popescu din Mărăcineni şi s-au simţit mai aproape de eroii noştrii. Au admirat şi frumuseţile judeţului la început de toamnă. Cu speranţa că această excursie a fost benefică pentru tânăra generaţie, în a-şi cunoaşte ţara şi locurile unde-au luptat înaintaşii noştri, noi vă mulţumim pentru ajutorul dat şi vă aşteptăm să ne fiţi partener în drumeţiile următoare.

NUŞA CANTEMIR

VITAMINELE ŞI MINERALELE ÎN SARCINĂ

Sarcina este asociată cu modificări fiziologice care determină creşterea volumului de plasmă şi a hematiilor şi scăderea concentraţiilor nutrienţilor circulanţi şi a proteinelor transportoare. În multe ţări în curs de dezvoltare aceste modificări fiziologice pot fi agravate de o alimentaţie deficitară, conducând la stări de deficienţă în micronutrienţi şi macronutrienti, precum anemia, cu consecinţe dezastruoase pentru mamă şi făt. Alimentaţia sănătoasă printr-o dietă variată aduce gravidei o mare parte din vitaminele şi mineralele necesare, totuşi chiar şi dacă alimentaţia este aproape perfectă, poate fi dificil de întrunit toate necesităţile nutritive ale copilului, de aceea se recomandă gravidei administrarea unor suplimente. Beneficiile vitaminelor şi mineralelor administrate prenatal sunt maxime dacă acestea sunt luate cu 3 luni înainte de concepţie (pentru a participa la formarea sănătoasă a ovulului şi apoi a embrionului). Principalii nutrienţi pentru sarcină sunt: acidul folic, fierul şi calciul. Acidul folic ajută în prevenirea defectelor de tub neural, fierul este important în transportul oxigenului la copil şi previne anemia mamei, iar calciul ajută formarea oaselor copilului şi previne scăderea osteodensităţii la mamă. Vitaminele în sarcină sunt diferite de cele pentru adulţi şi nu toate vitaminele prenatale sunt la fel. Există formule diferite, cu concentraţii diferite din fiecare nutrient. Medicul poate recomanda produsul în funcţie de necesităţile gravidei.Vitaminele prenatale sunt şi mai importante pentru femeile cu anumite regimuri alimentare şi restricţii cauzate de alergii sau intoleranţe, probleme medicale sau complicaţii ale sarcinii. Pacientele vegetariene necesită nutrienţi precum: vitamina B12, zinc, fier şi acizi graşi omega 3 (care se regăsesc în carne). Acidul folic este important în sarcină deoarece ajută în prevenirea malformaţiilor fetale precum defectele tubului neural (spina bifida). Spina bifida şi anencefalia scad ca frecvenţă cu 70% după administrarea de acid folic. Acidul folic reduce şi riscul pentru alte malformaţii precum: despicătura palatină, buza de iepure şi unele defecte cardiace.

Vitamina D în sarcină

Vitamina D reglează cantitatea de calciu şi fosfat a corpului, acestea fiind necesare pentru sănătatea oaselor şi a dinţilor. Se recomandă un supliment de vitamina D de 10 micrograme zilnic pe perioada sarcinii şi a alăptării. Cantitatea scăzută de vitamina D la copii poate cauza fragilizarea oaselor şi rahitism, la mamă determină dezvoltarea cariilor şi chiar scăderea densităţii osoase, risc de cezariană şi preeclampsie. Vitamina D are rol în unele boli autoimune (diabet de tip 1, scleroza multiplă, artrita reumatoidă), osteoartrită, cancere (în special cel de colon), parodontită şi hipertensiune. Vitamina D se regăseşte natural în peştii graşi (somon, sardine, macrou), ouă şi carne. Poate fi adăugată în unele cereale, produse de soia, lapte praf şi margarină. Cea mai bună sursă de vitamina D este soarele de vară pe piele. Durata de timp necesară pentru expunerea la soare pentru a face suficientă vitamină D diferă de la persoană la persoană şi depinde de tipul de piele, momentul din zi şi din an. Totuşi aceasta durată de timp este mult mai scurtă decât cea necesară bronzării pentru femeile gravide.

Vitamina A în sarcină

Vitamina A, o vitamină liposolubilă depozitată în ficat, este importantă pentru dezvoltarea embrionară, incluzând dezvoltarea: inimii, plămânilor, rinichilor, ochilor, oaselor, sistemului circulator, respirator şi nervos. Ajută şi înrezistenţa împotriva infecţiilor şi la metabolismul grăsimilor. Sursele de vitamină A preformată sau retinol cuprind carnea, lactatele, peştele, ouăle şi cerealele îmbogăţite. Aceasta se găseşte şi în fructe şi legume galbene sau portocalii, mai ales sub formă decarotenoizi. Ficatul conţine cea mai mare cantitate de vitamina A preformată - atât de multă încât este bine să fie evitat în sarcină. O feliuţă de ficat de vită de exemplu conţine de 12 ori cantitatea recomandată zilnic de vitamină A.

Fierul în sarcină

Chiar şi înainte de sarcină corpul are nevoie de fier pentru a produce hemoglobina (proteina hematiilor care transportă oxigenul la celule), mioglobina (proteina care menţine oxigenul muscular), colagenul (proteina predominantă din cartilagii, oase şi alte ţesuturi conjunctive) şi mai multe enzime, menţine sănătatea sistemului imun. Deficitul de fier la gravidă determină anemia feripriva a mamei şi risc crescut de naştere prematură, greutate mică a fătului şi mortalitate infantilă ridicată, depresie postpartum, necesitatea unei transfuzii la naştere. Anemia maternă influenţează depozitele de fier ale nou-născutului, crescând riscul de anemie în copilărie şi afectând dezvoltarea cognitivă.

Vitamina C şi Calciul în sarcină

Vitamina C protejează celulele şi le menţine sănătoase. Are rol în formarea colagenului, esenţial în vasele de sânge.

Calciul este vital pentru dezvoltarea dinţilor şi a oaselor fătului, a cordului, nervilor şi muşchilor. Dezvoltarea unui ritm cardiac normal şi a capacităţii de coagulare a sângelui depinde de asemenea de cantitatea de calciu furnizată în sarcină. Peştele, cerealele, fructele uscate, nucile, tofu şi frunzele verzi sunt bogate în calciu. Laptele şi alte produse lactate sunt sursele principale de calciu.

Iodul în sarcină

Iodul este un mineral esenţial preluat din alimente. Fătul în dezvoltare, copiii mici şi adolescenţii prezintă risc de a dezvolta hipotiroidii, în lipsa unui aport optim de iod. Iodul este necesar în cantităţi mici, dar esenţiale. Iodul este important în producerea hormonilor tiroidieni, care reglează temperatura corpului, metabolismul, reproducerea, creşterea, producerea celulelor sângelui şi funcţionarea nervilor şi a muşchilor.

Zincul în sarcină

Zincul este component în diferite enzime care ajută la menţinerea integrităţii structurale a proteinelor şi la reglarea expresiei genelor, astfel doza adecvată de zinc este importantă mai ales pentru creşterea rapidă a celulelor din sarcină. Deficitul de zinc a fost asociat şi cu anomaliile congenitale, avortul, retardul de creştere intrauterină, naşterea prematură şi preeclampsia. Zincul se găseşte în carne, cerealele integrale, lapte, fructe de mare, legume şi nuci.

România aruncată la periferia politicii mondiale

DESPRE „POLITICA IOHANNISTĂ" ŞI IPOCRIZIA POLITICĂ ÎN ROMÂNIA

Şi totuşi... fără politică şi Parlament, o ţară nu poate exista!

Politica! Ei bine, se spun despre politică fel de fel de vorbe, mai mult rele decât bune şi frumoase. I se aplică Politicii o seamă de epitete, care mai de care mai deşucheate, nici unul măgulitor, nici măcar real şi de bun simţ. Şi astfel, extrapolând absurdul şi îngroşând ridicolul se scapă din vedere că, în definitiv, Politica este un concept filozofic, cu o solidă încărcătură de decenţă şi sobrietate. (Într-o paranteză ce va fi ceva mai lungă voi spune că, într-o anume concepţie, Politica este ştiinţa şi practica de guvernare a unui stat şi reprezintă sfera de activitate social-istorică ce însumează relaţiile, orientările şi manifestările care apar între diversele categorii şi grupuri sociale, între partidele politice. Deşi termenul este folosit în general în legătură cu actul de guvernare, el poate fi identificat în toate interacţiunile grupurilor umane. Politica poate semnifica şi orientarea, activitatea şi acţiunea unui partid sau a unor grupări, exercitate în domeniul guvernării problemelor interne sau externe. Sub acest sens, Politica poate fi asimilată ideologiei partidului). Nu se mai ia în considerare adevărata faţă şi reala semantică a Politicii din ignoranţă sau, mai grav, din ticăloasă manevrare şi se recurge la a confunda Politica, adevăratul ei înţeles, cu oamenii ce-şi declară că fac politică. În ce mă priveşte, când pronunţ cuvântul Politică nu-mi pot imagina altceva decât un strict pachet de concepţii şi căi de ajungere la acestea sau de a le transpune în viaţă şi acestui pachet îi spun, pentru că aşa mi se pare mie că se întruchipează, Doctrină. Cu alte cuvinte, în mintea mea Politica se confundă cu Doctrina şi, de aceea, îmi place să spun că aceia fac politică liberală, ceilalţi o politică de stânga sau că unii duc o politică de conservare a unor obiceiuri, a unor tradiţii, a unui anumit mod de administrare etc. Că de cele mai multe ori şi în diferite medii (mai cu seamă la noi şi acum) oamenii ce-şi spun că fac politică n-au nimic în comun cu un anume cod de principii şi concepţii, ci se lasă mânaţi de umori proprii şi se lasă conduşi de scopuri meschine pentru îndeplinirea cărora mijloacele li se par scuzabile este cu totul şi cu totul altceva. Numai că acest altceva este o treabă indezirabilă care dezumanizează pe om şi care maculează orice regulă de bun simţ şi orice speranţă de cinste şi onoare în mediul social global. Pornind de la definiţiile particulare ale democraţiei, pe de o parte şi ale autocraţiei, pe de altă parte, în mod logic şi firesc ar trebui să ne declarăm adepţi sută la sută ai democraţiei.

Ce este democraţia? O necesitate înţeleasă de reguli obligatorii pentru majoritatea zdrobitoare a cetăţenilor

Realizând însă că, adesea, democraţiile permit răsturnări motrice în care anumite minorităţi, utilizând mijloace străine conceptului iniţial şi, utilizând sofisme ce sugrumă semantici, se ajunge la situaţii aberante în care alterările de comportamente şi de adevăruri să aducă democraţia în prag de anarhie, moment în care apelul la autocraţie ca soluţie salvatoare devine inerent ceea ce, oricum am lua-o, tot o întoarcere înspre subdezvoltare educaţională şi socială înseamnă. Particularizând, în cele ce ne privesc pe noi, cetăţeni ai României, mi-e ciudă că sunt nevoit să dau dreptate unui om cu multe feţe, cu multe şi adesea neînţelese interese, grobian şi semidoct dar care a făcut şi a desfăcut, la viaţa lui, guverne şi grupuri de interese, a pendulat, se pare adesea cu succes, între o orientare şi alta, jucând permanent la mai multe capete. Şi acest om, al cărui nume nu-l voi scrie dar pe care îl veţi decodifica şi siguri, ne-a aruncat cu brutalitate în faţă că noi, ca ţară şi ca popor, nu vom înţelege nici în douăzeci de ani ce este şi cum trebuie să se manifeste democraţia. Şi, deşi atunci când a rostit aceste cuvinte nu cred că a fost cineva care să-i fi dat şi dreptate, iată că el, se dovedeşte acum, a avut dreptate şi că a greşit numai în aprecierea intervalului de timp. Au trecut de mult acei douăzeci de ani şi noi suntem tot departe de a fi înţeles şi, mai ales, de a ne comprta în sens democratic. Ba din potrivă, de teama de a nu încălca prncipiile democraţiei (aici intervine ignoranţa, adică lipsa de a fi înţeles ce înseamnă democraţia şi ce rigori impune aceasta) am inventat un hăţişi de discriminări pozitive de s-a ajuns acum ca, în mod generalizat, orice minoritate să aibă mai multe drepturi decât majoritatea de orice fel. Aşa, de pildă, tot vehiculând în necunoaştere semantică principiul de drepturi ale omului, nouă ne scapă cu regularitate alt concept care, de fapt, nici nu se pronunţă şi anume, conceptul de drepturile ale oamenilor (nu se mai vede pădurea din cauza copacilor), ale comunităţilor. Ba chiar ne temem să folosim sintagma de drepturi colective, deşi colectivităţile organizate cu respectarea prevederilor constituţionale au şi trebuie să beneficieze de drepturi, tot astfel cum trebuie să beneficieze şi de îndatoriri. Numai că, ridicând mereu la absolut conceptul de „drepturi ale omului" s-a ajuns să nu se mai vorbească şi despre „obligaţiile şi îndatoririle omului" şi ale comunităţilor. Ne-am obişnuit atât de mult cu ipocrizia încât aceasta a devenit, parcă, a doua natură a modului nostru de a trăi şi chiar de a supravieţui. Onestitatea a devenit o peiorativitate, chiar o slăbiciune şi deci, o servitute, iar cinstea o tară şi o naivitate copilărească. Acum mai mult, se pare, decât oricând aruncăm cu pietre în omul onest şi-l adulăm până la aservire pe fariseu, linguşindu-i ipocrizia ca pe o virtute. Deşi legal (dar ce mai este legal în ţara noastră?!?) nu s-a intrat în campanie electorală, toată ţara şi întregul eşichier al sistemelor de informare şi de comunicare nu fac altceva decât jocuri de campanie. (Din nefericire, şi asta mă văd nevoit să o spun din capul locului, prognostichez că acum, în „România lucrului bine făcut", ne vom procopsi cu cea mai murdară campanie în care-şi vor face jocurile, aproape în totalitate murdare, instituţii care în mod normnal, după rigorile democratice, nu ar avea ce căuta în sistemul şi în jocul electoral. Mă refer, pentru a nu fi sibilinic, la instituţii precum S.R.I., D.N.A. şi S.T.S.). Haideţi, aşadar, să ne oprim numai la câteva aspecte strict legate de „jocul electoral". Potrivit Constituţiei (pe care, în cele ce urmează, o vom lua tot timpul ca reper), Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului şi unica autoritate legiuitoare. (Multele, prea-multele ordonanţe emise de guvern, fără deosebire de aşa zisa culoare politică, precum şi multitudinea de hotărâri date de Curtea Constituţională în „deformarea" Constituţiei şi nu în apărarea ei, ne-au dovedit, de un sfert de secol, că treburile nu stau deloc aşa cum ne spune Constituţia). Parlamentul, mai spune Constituţia, este ales prin vot universal, direct, egal, secret şi liber exprimat. Numai că, intrarea în joc a unor instituţii (după cum am arătat mai sus) care n-ar trebui să aibă ceva în comun cu jocul electoral, prea îndreptăţeşte convingerea a celor din ce în ce mai mulţi care au reajuns să fie convinşi de realitatea unor concepţii pe care, la rândul lor, Caragiale şi Muşatescu le âfolosea ca subiecte de umor, că nu contează cine şi ce votează, ci numai cine numără voturile. Pentru că prea pe faţă ni s-au dovedit a fi reale şi nu doar simple supoziţii aceste jocuri, fie şi numai dacă facem recurs la cum a ajuns de două ori şi s-a menţinut preţedinte Traian Băsescu şi, în ce mă priveşte, spun cu surprindere şi despre felul în care a ajuns la Cotroceni şi actualul preşedinte. Odată ales, Parlamentul se conduce şi funcţionează după propriile-i norme şi reguli cu respectarea în rigoare a prevederilor constituţionale.

VICTOR VERNESCU

Adio brav comandant veteran de război, general, locotenent, Virgil Dobrin!

Cuvânt de adio

Asociaţia Cadrelor Militare în rezervă şi în retragere din Armele Transmisiuni, Informatică şi Război Electronic, se vede azi în trista situaţie de a conduce pe ultimul drum pământean, la mutarea cea mare în Garnizoana din Cer, pe generalul locotenent, inginer Virgil V. Dobrin. Patriarh al transmisiunilor militare şi ai primilor paşi în automatizarea conducerii trupelor pe bază de I.T., s-a născut în judeţul Braşov, comuna Şinca, satul Bucium, în urmă cu 98 de ani. „...Primul război mondial era pe sfârşite, Armata Română înainta spre Budapesta, bolşevicii unguri conduşi de Bela Kun fugiseră la Viena. În seara zilei de 03 august, generalul Rusescu – comandantul călărimii de avangardă, intra în oraş, iar a doua zi, pe 04 august, Armata Română ocupa Budapesta, punând steagul românesc pe palatul regal, pe Cetăţuia din Buda şi pe toate clădirile de seamă ale oraşului..." (C.Chiriţescu, «Povestea Sfântului nostru Răsboi, 1915-1918»). La numai o săptămână mai târziu, pe 11 august, se împlinea anul de când văzuse lumina zilei Virgil, fiul familiei Dobrin. După studiile primare şi gimnaziale şi după absolvirea liceului, Vasile Dobrin a fost încorporat în armată, la Regimentul 3 Transmisiuni-Cluj şi, ulterior, Deva; În luna ianuarie 1943 era, deja, comandantul Companiei 20 Transmisiuni din compunerea unei Divizii de infanterie în zona de operaţii Est-Stalingrad. „...Pengrozitoare porţi de zare arsă/ Compania intrat-a în război./ Din cei plecaţi la prima bătălie/ Am mai rămas, la ultima, doar doi/..." Cu voia dumneavoastră şi fără a-l supăra pe poet, i-aş nominaliza pe cei doi, ca fiind generalii Leandru Panait-comandantul Companiei 99 Transmisiuni şi Virgil V. Dobrin-comandantul Companiei 20 Transmisiuni... Ruperea frontului din Caucaz-pe Volga, victoria Stalingradului în faţa maşinii de război a Germaniei hitleriste, îl transformă pe comandantul Companiei 20 Transmisiuni, vreme de aproape patru ani, ianuarie 1943-noiembrie 1946, prizonier de război, împărtăşind aceeaşi soartă cu comandantul Companiei 99 Transmisiuni, Leandru Panait. Întors în ţară din prizonierat, Virgil Dobrin a fost „încartiruit" pentru „numai" cinci luni de zile la Cercul Teritorial Făgăraş... După „încartiruire" şi muncă în folosul... Armatei, în diferite posturi, îşi continuă studiile asrfel: Şcoala Superioară de Război, secţia Transmisiuni -şef de promoţie-, Academia Tehnică Militară, cursuri de cibernetică şi de cercetare operaţională, cursuri de pregătire doctorală, cursuri postuniversitare... A lucrat în Comandamentul Trupelor de Transmisiuni, în Marele Stat Major – Direcţia Mecanizare şi Automatizarea Conducerii Trupelor, a îndeplinit mai multe funcţii precum profesor, şef de catedră, conducător de doctorat atestat de Ministerul Învăţământului, şef al Direcţiei Mecanizare şi Automatizarea Conducerii trupelor ş.a. Generalul Virgil Dobrin a pus bazele sistemului Informatic Teritorial şi Operativ al Armatei, modernizării procesului de conducere din domeniul militar sub impactul I.T., a înfiinţat prima catedră de Automatizarea Conducerii Trupelor în Academia Militară Generală şi a specialităţii Calculatoare Electronice în Academia Tehnică Militară, în 1966. Activitatea domniei sale a fost sprijinită şi de academicienii N.Teodorescu, Gh. Mihoc, Grigoere Moisil. A publicat mai multe volume de specialitate I.T. din care cităm „Teoria Informaţiei-aplicaţii militare", „Teoria căutării" ş.a. Generalul Virgil Dobrin este unul din cei 58 autori ai volumului „Acum, la apel, seniorii", cartea de suflet a Asociaţiei noastre. Cel ce astăzi se desparte de noi în existenţa sa pământeană, generalul Virgil Dobrin a fost decorat cu mai multe ordine şi medalii de război, între care „Coroana Riomâniei" clasa a V-a cu spade şi panglică de virtute militară (1942), „Crucea Comemorativă" a celui de al doilea Război Mondial, ... ordine şi medalii de pace precum „Ordinul 23 August", „Steaua R.S.R.", „Emblema de onoare a comunicaţiilor şi Informaticii".

„...Întorşi din lupte, eu şi mulţi ca mine/ Azi curăţăm pământul de cenuşi,/ De schije, de stăpâni şi de nemernici,/ În numele soldaţilor căzuţi ...".

Dumnezeu să-l ierte şi să-l odihnească în împărăţia Sa, cea fără de hotare!

PREŞEDINTELE A.C.M.R.R.A.T.I.R.E.-
GL.MR.(RTR) IONEL DUMITRESCU

Cerul se îmbogăţeşte, sărăcind pământul prin decesul col. ing. Mircea Ioniţă!...

Asociaţia Cadrelor Militare în Rezervă şi în Retragere din Armele Transmisiuni, Informatică şi Război Electronic a suferit, în decurs a numai câteva zile, o pierdere iecuperabilă: doi din membrii săi (col.ing. Mircea Ioniţă, respectiv general locotenent ing. Virgil Dobrin) au luat calea Cerului, ducând cu ei succesele şi insuccesele pământene, lăsând aici, în veşnicia pământului, realizări de excepţie pentru binele şi mai binele Armatei Române şi al poporului Patriei iubite. La căpătâiul colegilor aflaţi pe catafalcul despărţirii au vorbit personalităţi ale armatei şi ale Asociaţiei. Redăm, în cele ce urmează, cuvântul col.Ionel Teodorescu, fost şef de grupă în Academia Tehnică Militară, fost şef de unitate unde a lucrat col. ing. Mircea Ioniţă şi, respectiv, „Cuvântul de Adio" al generalului maior Ionel Dumitrescu, la catafalcul fostului „patriarh" al armei Transmisiuni, general Virgil Dobrin.

Îndurerată familie, prieteni, colegi!

Conducem astăzi, cu adâncă durere şi profunde regrete, plecat pe drumul fără de întoarcere, pe cel ce a fost soţ, tată, bunic, frate, prieten şi coleg, colonelul (rtr) ing. Ioniţă Mircea. S-a născut la data de 11 septembrie 1938, în comuna Mărunţişu, jud. Buzău, într-o familie de oameni gospodari şi cu credinţa în Dumnezeu. A urmat cursurile primare în comuna natală, alături de părinţi şi de cei cinci fraţi ai săi. După absolvirea cursurilor primare s-a înscris la liceul teoretic din oraşul Buzău. După absolvirea liceului, contrar voinţei părinţilor, care doreau să-l vadă la seminarul teologic, a urmat calea militară. În anul 1955 a susţinut examenul de admitere la Şcoala Militară de Transmisiuni din municipiul Sibiu. Finalizează cursurile în anul 1958, fiind avansat la gradul de locotenent şi repartizat la U.M. nr. 1640, unitate de elită în arma Transmisiuni, în funcţia de comandant de pluton radio. Pentru rezultate foarte bune în instruirea militarilor a fost mutat la Şcoala Militară de Ofiţeri de la Sibiu în funcţia de comandant de pluton elevi. Dornic să progreseze a susţinut examenul de admitere la Academia Tehnică Militară, facultatea de Radiolocaţie, fiind declarat admis. În anul al treilea, la cerea sa, a fost mutat la facultatea de Transmisiuni.A absolvit, în 1970, cu rezultate foarte bune, Academia, obţinând titlul de inginer şi repartizat la U.M.01640-Buzău, în funcţia de locţiitor tehnic unde s-a implicat în pregătirea subofiţerilor, maiştrilor militari şi ofiţerilor în cunoaşterea tehnicii din dotarea unităţii, organizând cursuri de specialitate. A participat activ la realizarea unor inovaţii şi invenţii. S-a căsătorit cu o fiică de ofiţer, Ioana şi împreună s-au bucurat de naşterea fiicei lor, Dana. Pe lângă obligaţiile din fişa postului s-a implicat la nivel de unitate şi de garnizoană la organizarea şi desfăşurarea de activităţi sportive. El însuşi a practicat cu mare plăcere tenisul de câmp. În urma bunelor rezultate profesionale a fost mutat într-o unitate productivă, U.M.02638 de unde a fost promovat în cadrul Direcţiei de Înzestrare a Armatei, activând în mai multe Comisii Militare în întreprinderi de producţie civilă care produceau materiale şi tehnică pentru armată. Pentru merite deosebite a fost decorat cu ordine şi medalii ale României. După pensionare s-a ocupat de pregătirea şi de perfecţionarea nepotului Andrei în sportul său îndrăgit-tenisul de câmp. Dispariţia fulgerătoare a colegului nostru, col.(rtr) Mircea Ioniţă, ne-a surprins pe toţi. În faţa grelei încercări promitem că nu vom uita, cât ne mai este îngăduit să trăim pe acest pământ, exemplul său de luptător. Clipele acestea de adâncă compasiune, de regrete şi tristeţe le trăim noi, camarazii săi, alături de familie, adresându-i un ultim şi solemn salut ostăşesc. Îl rugăm pe bunul Dumnezeu să vegheze ca întreaga familie să depăşească cu sănătate şi putere aceste triste momente ale vieţii. Adio Mircea dragă, să-ţi fie somnul veşnic liniştit şi Dumnezeu să te aibă în paza Sa.

COL.ING IONEL TEODORESCU

„...Şi singur de-aş fi pe a mea baricadă/ Şi-n rest miliarde cu tifla mi-ar da/ Păstrez, chiar când capul vor alţii să-mi cadă/ Opinia mea."

Da, acesta a fost mai bunul sau mai puţin bunul nostru coleg, col.ing. Mircea Ioniţă. Da, el „A avut OPINII!" Nu s-a lăsat influenţat nici de „partidul unic" şi nici de şefi atunci când opiniile acestora erau pe lângă lege, adevăr sau dreptate.

Pentru Opiniile sale bazate pe Lege, Adevăr şi Dreptate l-am nominalizat întruna din povestirile cărţii mele „...Soldatul şi Generalul..." L-am invitat şi a răspuns pozitiv, scriind pentru cartea „Producţia specială", iar în „Acum, la apel, seniorii" colonelul ing. Mircea Ioniţă ne prezintă şi lupta tehnică pe care a purtat-o pentru a fi dată o simplă, dar necesară, gaură în tancul românesc. (Ei, da, România producea într-o vreme, tancuri. Mai crede cineva astăzi?).

„... Cât om mă socot, duc pe frunte toţi spinii/ Şi crucea mi-o port, ca şi cum aş zbura/ Căci omul e Om, cât mai are opinii/ Aceasta-i opinia mea!/..."

Dumnezeu să te ierte dragă Mircea, să te odihnească în pace, iar pe pământ, nepotul să-ţi împlinească visul de a ajunge un mare campion.

GL.MR.(RTR) IONEL DUMITRESCU

REGULI DE BAZĂ PENTRU O VIAŢĂ SĂNĂTOASĂ

• Alimentați-vă sănătos, respectând cele 3 mese principale ± 2 gustări, păstrându-vă plăcerea de a mânca

• La gustări consumați de preferat fructe, iaurt sau 20 g nuci, migdale, alune de pădure (nu prăjite în ulei)

• La mese:

- Nu mâncați în grabă sau în fața televizorului
- Luați masa împreună cu prietenii sau familia
- Mestecați încet şi opriți-vă din mâncat înainte să vă simțiți sătul

• Consumați alimente variate, în special preparate din cereale integrale, şi o cantitate mare de legume şi fructe

• Consumați alimente cu un conținut redus de grăsimi

• Consumați produse zaharoase doar ocazional

• Mențineți-vă o greutate corporală normală

• Faceți mişcare zilnic, minim 30 minute

• Renunțați la fumat

• Consumati alcool cu moderație sau deloc

• Dormiți circa 7-8 ore/ noapte

EXERCIŢIUL FIZIC

• Exercițiul fizic zilnic are o contribuție importantă la menținerea stării de sănătate:

- Vă ajută să fiți în formă
- Este benefic pentru menținerea greutății corporale normale
- Vă induce o stare „de bine", de relaxare, creşte tonusul
- Reduce riscul a numeroase boli determinate de un stil de viață nesănătos
- Efecte benefice asupra musculaturii şi oaselor

• Faceți minim 150 minute de mişcare pe săptămână, cel mai simplu fiind mersul pe jos

• Faceți cel puțin 10 minute de mişcare odată, şi creşteți progresiv durata în timp

• începeți cu exerciții uşoare, care să nu vă producă disconfort

• Alegeți-vă un sport care să vă placă

• Consumați suficientă apă în timp ce faceți mişcare

• Simțiți-vă bine în timp ce vă mişcați!

UMOR LA REFLECTOR

• Cică, a apărut o aplicație de IPhone, care îți spune cât de deştept este câinele tău. Iată cum funcționeaza:

- Dacă ai cumpărat aplicația, este clar!
- Câinele tău este mai deştept decât tine.

• Se intalnesc doi prieteni.

- Ce mai face papagalul tau?
- Din pacate, a murit.
- Era bolnav?
- Nu, a murit de ciuda. De cand m-am insurat, el n-a mai reusit sa scoata o vorba in casa.

• Am intrat pentru prima oară în Palatul Parlamentului şi am exclamat:

- Vai, dar ce frumos miroase aici!

La care un deputat, auzindu-mă, îmi spune:

- Normal, tu nu vezi câți sunt care freacă menta?

• - Ce este un politician?

- Unul care gândeşte de două ori înainte să nu spună nimic.

• Un politician vorbea la o întrunire electorală:

- Adversarul meu v-a furat pe rupte timp de 4 ani. Dați-mi şi mie o şansă!

• Băsescu intră într-un bar şi se aşează la o masă. Văzându-l, barmanul se duse repede la masă şi, cu un zâmbet larg, îl abordează:

- Bună ziua, domnule Preşedinte, cu ce să vă servim? Un vin alb, un vin roşu. o țuiculiță, un cinzano, un whisky, o tequila?. La care Băsescu, aşteptând finalul întrebării replică:
- Şi o bere.

Afirmatii care, in general, sunt adevarate:

- Niciodata nu ne maturizam cu adevarat. Invatam doar sa ne purtam in public.
- Daca ma vorbesti pe la spate, inseamna ca nu esti in pozitia in care sami poti da peste nas.
- S-a dovedit stiintific ca femeile sunt multumite cu o lungime de 8,5 cm. Nu conteaza daca e... Visa sau Mastercard.
- Dumnezeu a creat cerul si pamantul. Restul a fost fabricat in China ..
- Cenusareasa e dovada vie ca pantofii iti pot schimba viata.
- Prietenii exista pentru ca, in cazul in care ai o zi proasta, sa ii poti vizita si sa le strici si lor ziua.
- Soacra e ca un amestec de condimente – se amesteca in orice.
- Foarte puțini dintre cei care tuşesc merg la doctor. Majoritatea merg la teatru!

POLIŢIA ÎN ACŢIUNE!!!

ACŢIUNI ALE POLIŢIŞTILOR ARGEŞENI PENTRU UN SEZON ESTIVAL ÎN SIGURANŢĂ

Inspectoratul de Poliţie Judeţean Argeş a luat măsuri suplimentare pentru siguranţa cetăţenilor, prevenirea faptelor antisociale şi pentru menţinerea ordinii şi liniştii publice, în Sezonul Estival 2016.

• În perioada 29 iulie – 7 august a.c., Inspectoratul de Poliție Județean Argeş a acționat cu efective mărite pentru siguranța cetățenilor, prevenirea faptelor antisociale şi pentru menținerea ordinii şi liniştii publice. Astfel zilnic peste 290 de polițişti au fost în teren.

• La acțiunile organizate au participat polițişti de ordine publică, de la rutieră, de investigații criminale, de la investigarea fraudelor, transporturi, din cadrul formațiunilor de arme, explozivi şi substanțe periculoase şi luptători de intervenție rapidă.

• În urma activităților, au fost constatate 164 de infracțiuni (judiciare, economico-financiare, la regimul circulației sau de altă natură), iar 23 de persoane au fost surprinse în flagrant delict. Pentru comiterea faptelor sunt cercetate 117 de persoane, iar față de patru dintre acestea au fost luate măsuri preventive.

• De asemenea, au fost aplicate 1434 de sancțiuni contravenționale, în valoare de 415.232 de lei şi au fost confiscate bunuri în valoare de 43.015 lei.

• Polițiştii au intervenit şi au aplicat 220 de sancțiuni contravenționale pentru nerespectarea normelor privind ordinea şi liniştea publică prevăzute de Legea 61/1991.

• Siguranța rutieră şi salvarea de vieți sunt, de asemenea, priorități ale Poliției Române. Astfel, pentru prevenirea accidentelor de circulație, polițiştii rutieri au desfăşurat activități, în urma cărora au aplicat 1103 sancțiuni, ca urmare a încălcării normelor O.U.G. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, dintre care 2 pentru consum de alcool şi 249 pentru încălcarea regimului legal de viteză.

• Ca măsură complementară, polițiştii au reținut 96 de permise de conducere, dintre care 8 pentru consum de alcool şi 38 pentru viteză. Au fost retrase şi 49 de certificate de înmatriculare.

Pentru petrecerea unui Sezon Estival 2016 în siguranţă, poliţiştii vă recomandă:

• Fiți prudenți în relațiile cu persoanele nou cunoscute şi nu vă lăudați sau nu vă expuneți bunurile de valoare, deoarece, printre amabili şi binevoitori puteți întâlni şi escroci! Asigurați-vă apartamentul înainte de plecarea în vacanță.

• Nu comunicați vecinilor plecarea dumneavoastră, despre durata acesteia sau despre locul în care vă deplasați. Nu faceți publice aceste informații nici pe rețelele de socializare. În acest fel anunțați infractorii că apartamentul dumneavoastră este nesupravegheat.

• Când mergeți la plaja, luați cu dumneavoastră sumele strict necesare pentru cumpărături sau plăți curente!

• Nu lăsați copiii să se joace nesupravegheați, mai ales în zonele aglomerate!

• Învățați-vă copiii că au voie să plece doar cu permisiunea dumneavoastră!

• Nu lăsați copiii să circule nesupravegheați, mai ales pe tronsoanele de drum aglomerate.

• Când parcați autoturismul, nu lăsați în interior genți sau sacoşe, chiar dacă nu conțin bunuri de valoare, deoarece pot atrage atenția infractorilor!

BIROUL DE PRESĂ AL IPJ ARGEŞ

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „GHERILA“

Proiecte ample si investiţii noi la Bascov în infrastructură şi canalizare

Gheorghe Stancu vizează modernizarea prin asfaltare a nu mai puțin de 24 de străzi din comuna Bascov, fie drumuri de piatră, fie străzi care au fost afectate de lucrările de introducere a rețelei de canalizare, pentru care s-a solicitat finanțare prin Ordonanța 28 privind Programul național de dezvoltare locală. Conform proiectului inițiat, urmează să fie asfaltate prin această investiție urmă-toarele străzi: Rotăreasa, Azurului, Bisericii, Prelungirea Micşunele, Scolii, Gârlei, Zăvoiului, Măceşului, Livezilor, Zorilor, Fundătura Micşunele, Lăbuşeşti, Stadionului, Ro-tăreşti-Foraj, Nufărului, Luncă, Liliacului, Trandafirilor, Violetelor, Crizantemelor, Lalelelor, Ficusului, Aviatorului şi Arcan. Până la finalul anului, se vor încheia lucrările la rețeaua de canalizare a comunei, derulate în satul Prislop în cadrul proiectului realizat în parteneriat cu societatea Apă Canal 2000. Investiția a presupus introducerea a 4,5 km de conducta de canalizare doar penru zona Prislop. De asemenea, sunt în curs de execuție lucrările la canalizarea de pe strada Serelor, in zona platformei industriale, după ce pe strada Mierluşeşti acestea au fost finalizate. In cadrul aceluiaşi proiect, s-au amenajat încă 9 stații de repompare. Investițiile în rețeaua de canalizare a comunei nu se vor opri insă aici, pentru că în această perioadă se lucrează la documentația privind un alt mare proiect realizat în colaborare cu Apă Canal, in care şi Bascovul este partener. Prin acest nou proiect se va extinde, potrivit lui Gheorghe Stancu, rețeaua de canalizare din comuna Bascov pe toate celelalte sate şi străzi care nu au fost acoperite prin etapele anterioare, respectiv satul Uiasca, străzile Salcâmilor, Constantinescu, drumul care face legătura între Glâmboc Deal şi Păişeşti Deal, precum şi celelalte străduțe, majoritatea înființate în ultimii ani. în prezent, comuna Bascov este pe primul loc in județ în ceea ce priveşte canalizarea, având cea mai extinsă rețea din mediul rural argeşean - 67 km - şi una dintre cele mai mari din țară.Tot spre final de an, la Bascov s-a dispus întocmirea studiilor de fezabilitate pentru mai multe investiții de interes public: executarea unor lucrări de reparații capitale si de reabilitare a Drumului Comunal 212 Păişeşti Deal, dar şi o investiție aflată pe agenda de lucru a primarului Gheorghe Stancu, care are ca obiect reparația capitală si lucrări de amenajare a unui pod peste pârâul Scheau. Se lucrează, de asemenea, la întocmirea studiului de fezabilitate pentru construcția unui modern complex sportiv în zona fostului stadion. ***(I.M.)***

Ziarul „JURNAL DE ARGEŞ“

Primarul Georgescu a dus ziariştii pe şantierul noului spital din Mioveni

Săptămâna trecută, jurnaliştii din Argeş au fost invitați să vadă stadiul lucrărilor la şantierul Spitalului Orăşenesc „Sfântul Spiridon”, acolo unde au stat de vorbă cu constructorii şi cu primarul oraşului Mioveni, Ion Georgescu. Lucrările privind noul spital din Mioveni decurg bine, la acest moment fiind efectuate deja partea de subsol si parterul, iar dacă totul decurge conform planului, construcția se va încheia în anul 2018. Amprenta la sol a spitalului este de 2.307 mp, cu o arie de desfăşurare totală, la care este inclus si subsolul, de 17.290,85 mp. Constructorul spitalului este firma italiană Guerrato S.P.A. - lider de asociere - cu Medicare Technics SA, Editronic International, Ezecon Medical si TBS Group. Valoarea totală a investiției este de 302.519.200,14 lei, adică circa 68,44 milioane de euro. Valoarea cumulată a echipamentelor medicale şi nemedicale este de 125.917.126,8 lei.

Efectele activităţii sexuale asupra inimii

În ultimii ani, bolile de inimă afectează frecvent nu numai persoanele vârstnice, adică peste 65 de ani, ci şi persoanele adulte sau chiar tinere. Pe de altă parte, medicina cardiovasculară contemporană din Europa ia in considerare, tot mai serios, calitatea vieții pacienților. Această temă se discută chiar şi la summit-urile de cardiologie: sexul şi bolile cardiovasculare. „Mulți dintre pacienții noştri, hipertensivi, fumători, obezi, diabetici, dislipidemici, valvulari, aritmici, vasculari etc, ni se confesează cu privire la problemele de dinamică sexuală. La aceste categorii de pacienți pot fi administrate, cu acordul medicului, medicamente pentru impotența masculină. Pilula albastră trebuie însă evitată în ischemia coronariană acută, insuficiența cardiacă şi la pacienții care primesc multe medicamente”, ne-a declarat medicul cardiolog Adrian Tase. ***(M.I.)***

Ziarul „IMPULS DE ARGEŞ“

Plimbă ursul!

Când spui cuiva „Plimbă ursul!” e ca şi cum i-ai spune cântă la altă masă pentru că m-am săturat de minciunile tale. Zicerea e veche. Vine dintr-o altă lume, mai ciudată, dar mai aşezată decât a noastră. Pe vremuri, când zic asta mă gândesc la acum peste o sută de ani, erau țiganii care mergeau cu ursul prin sate. în special pe timpul sărbătorilor de iarnă. De aceea se numeau ursari. Ei umblau cu urşi adevărați, nu îmbrăcați în piei de urs ca în zilele noastre (apropo, dacă tot ne pasă aşa tare de urşii patriei, de ce nu-şi pune nimeni întrebarea de unde provin sutele de piei de urşi de toate vârstele care apar de Anul Nou?). Ursarul bătea într-o tipsie de aramă şi ursul reacționa la fiecare zgomot. Se spunea despre urs că are puteri vindecătoare, de aceea cei cu beteşuguri erau aşezați în curte să-i calce ursul. Şi îi călca şi anul viitor pentru că tot nu se făceau bine. Şi atunci gospodarul îi alunga de la poartă: „Hai, plimbă ursul!” îmi veniră în minte toate astea, bineînțeles de la pățania de acum câteva zile cu ursul împuşcat la Sibiu, care a incendiat o țară întreagă. De fapt, la început ni s-a spus că a fost un pui de urs. Şi toți ne-am înduioşat şi ne-am oripilat gândindu-ne la o pufoşenie de pui de urs. Apoi, nu a mai bătut casa cu masa... bine, bine, dacă era o pufoşenie de pui de urs chiar era atât de periculos încât trebuia împuşcat??? Atunci autorii basmului a trebuit să dea înapoi şi să ne spună că de fapt era un urs în deplină pubertate, animalul având 175 kg şi 160 cm lungime. Timp de peste trei ore o întreagă ceată de polițişti, jandarmi, angajați ai-I.S.U., doi veterinari de la Grădina zoologică, la care s-a prins ulterior şi un vânător adevărat, au alergat ursul prin Sibiu. Ca în filmele cu proşti! Un raport al Corpului de Control al Ministerului Afacerilor Interne în problema ursului a concluzionat: „La Sibiu s-a acționat haotic, fără o procedură de acțiune prestabilită”. Hopa! Parcă am mai întâlnit o astfel de expresie! E adevărat, acum 27 de ani...

PROF. DR. CORNEL CARP

Ziarul „ANCHETA“

Porţi deschise la Curtea de Apel Piteşti

Pe data de 28 octombrie, se va organiza o serie de manifestări ocazionate de sărbătorirea Zilei Europene a Justiției Civile. Cu acest prilej, la Curtea de Apel, se va da posibilitatea celor interesați să afle care este cursul unui dosar în instanță, care sunt condițiile de muncă ale magistrațişor şi ale personalului auxiliar al instanțelor în cadul „Zilei Porților Deschise”. Pentru a putea avea acces la acest eveniment, va fi nevoie să prezentați actele de identitate şi să nu perturbați activitățile curente ale Curții de Apel Piteşti. Persoană desemnată de conducerea instanței, grupuri cărora li se va facilita, în limita posibilităților, vizitarea tuturor compartimentelor care prezintă relevanță pentru activitatea instituției, vizitatorilor urmând a li se explica atât circuitul unui dosar în instanță, cât şi etapele procesuale care trebuie parcurse până la soluționare. În cadrul aceloraşi acțiuni prilejuite de sărbătorirea Zilei Europene a Justiției Civile, va fi organizată şi o serie de vizite la sediul Curții de Apel Piteşti pentru mai multe grupuri de elevi de la liceele din județul Argeş, anunță biroul de Relații Publice al Curții. Tot pe 28 octombrie, de la ora 13.00, Curteade Apel Piteşti va organiza, la sediul său, un simpozion cu tema „Avortul - între libertatea de ale gere şi suprimarea vieții altei persoane”. Sunt invitați să participe magistrați, cadre didactice universitare, reprezentanți ai mass-media, ai organizațiilor neguvernamentale şi ai societății civile, elevi, studenți, precum şi o serie de personalități ale vieții culturale şi ştiințifice din municipiul Piteşti.

OANA BAHRIM

8 NOIEMBRIE – MAREA SĂRBĂTOARE ORTODOXĂ „SFINŢII MIHAIL ŞI GAVRIL“

Cu ocazia “Sfinţilor Mihail şi Gavril”, Primarul GHEORGHE STANCU, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor cetăţenilor care îşi serbează ziua numelui, un călduros şi sincer “La mulţi ani!”

Primarul Oraşului Mioveni, ION GEORGESCU, urează cetăţenilor din oraşul Mioveni şi din judeţul Argeş, care poartă numele Sfinţilor Mihail şi Gavril, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani!”

Primarul comunei Brăduleţ - ALECU EVLAMPIE, urează cetăţenilor din această comună, cu ocazia “Sfinţilor Mihail şi Gavril”, un călduros “LA MULŢI ANI!” şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public GRANCIU AUREL, urează argeşenilor, cu ocazia “Sfinţilor Mihail şi Gavril” “La mulţi ani”!

Biroul Judecătoresc VASILE IORDACHE, transmite tuturor cetăţenilor judeţului Argeş, cu numele “Sfinţilor Mihail şi Gavril”, cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „La mulţi ani!”

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează angajaţilor, clientelor şi prietenilor, cu ocazia “Sfinţilor Mihail şi Gavril”, un călduros „LA MULŢI ANI!”

GHEORGHE BREBEANU, primarul comunei Runcu de Dâmboviţa, urează tuturor celor ce îţi serbează ziua numelui, cu ocazia “Sfinţilor Mihail şi Gavril”, fericire şi împliniri!

Primarul comunei Bogaţi, ION GÂRLEANU, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia “Sfinţilor Mihail şi Gavril”, o viaţă senină ca o zi de primăvară! „La mulţi ani”!

Primarul comunei Domneşti, NICOLAE SMĂDU, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia “Sfinţilor Mihail şi Gavril”, tradiţionalul şi nemuritorul “La mulţi ani”!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează consătenilor şi argeşenilor ce poartă numele Sfinţilor Mihail şi Gavril, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! “La mulţi ani”!

Cu ocazia “Sfinţilor Mihail şi Gavril”, aleasa cetăţenilor oraşului Ştefăneşti, doamna Ioana Jenica Dumitru, urează tuturor sărbătoriţilor, tradiţionalul „La mulţi ani” şi fericire!

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia “Sfinţilor Mihail şi Gavril”, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „La mulţi ani”!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia “Sfinţilor Mihail şi Gavril”, fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani”!

Cu ocazia “Sfinţilor Mihail şi Gavril”, primarul comunei Stoeneşti, MARIN ION, transmite sincere urări de sănătate şi fericire! „La mulţi ani!”

Primarul comunei Valea Iaşului, domnul BARBU NICOLAE, urează un „La mulţi ani fericit” tuturor argeşenilor care îşi serbează numele, de Sfinţii Mihail şi Gavril!

Primarul IONEL DULAMĂ, al comunei Rucăr, urează cetăţenilor, cu ocazia “Sfinţilor Mihail şi Gavril”, tradiţionalul „La mulţi ani!” şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) Brezan Ioan, urează tuturor care îşi serbează ziua numelui de Sfinţilor Mihail şi Gavril, tradiţionalul “La mulţi ani”!

Primarul comunei Băiculeşti - NICOLAE DRAGNEA urează cetăţenilor din comună, care îşi serbează ziua numelui cu ocazia Sfinţilor Mihail şi Gavril, fericire şi numai bucurii! “La mulţi ani”!

Primarul comunei Muşeteşti, CONSTANTIN OANCEA – urează tuturor locuitorilor comunei, un călduros „La Mulţi Ani!”, cu ocazia sărbătorii Sfinţilor Mihail şi Gavril.

Primarul nou ales la Primăria Coşeşti în alegerile din anul 2016, domnul Florin Petre, urează tuturor cetăţenilor, călduroase mulţumiri cu privire la alegerea sa, şi un sincer „La mulţi ani!” cu ocazia marii sărbători de Sfinţii Mihail şi Gavril!

SERIAL EXPLOZIV

Comunismul folosit de dreapta ca o sperietoare

ABUZURILE STALINISTE DUPĂ ÎNŢELEGEREA DE LA YALTA ŞI GREŞEALA ISTORICILOR PRIVIND „NOŢIUNEA DE COMUNISM“

Aşa zisul "comunism", noţiune foarte des folosotă în toate cancelariile Occidetale, reprezintă o mare greşeală. Spunem acest lucru datorită faptului că aceşti politicieni, istorici şi oameni de stat din ultimii 100 de ani folosesc noţiunea de comunism ca pe o sperietoare. Aceasta în condiţiile în care "comunismul" este doar o teorie filozofică făcută de către doi teoreticieni care aveau domiciliul şi s-au "cultivat"în Anglia şi Germania. Este adevărat că în anul 1821, Carl Marx prin "manifestul Partidului Comunist", cercetând cu atenţie şi responsabilitate evoluţia dezvoltării sociale şi a societăţii europene, a anticipat pentru viitor o nouă societate care să poarte denumirea de "societatea comunistă", respectiv apariţia unui partid care să se numească partidul comunist. Marx şi-a "hrănit teoria" după "aspiraţiile comunei din Paris" desfăşurată în Franţa, ca urmare a apariţiei unei noi clase de asupritori numită "burghezia". Aceasta s-a ridicat împotriva marilor feudalişi stăpânitori de latufundii şi a sclavagismului. Partidul Comunist înfiinţat prin manifestul său din 1821 a fost doar un document ideologic pe care nici cel care l-a creat din punct de vedere teoretic nu a văzut sau simţit vreodată efectele. Prin Comunism se înţelegea conform principiului Comunei din Paris "egalitate, fraternitate,libertate", noţiuni la care toţi oamenii tânjeau încă de la înfiinţarea societăţii omeneşti. Aceste principii au funcţionat doar în comuna primitivă şi vor fi din nou "la modă", când totalitatea oamenilor de pe planetă vor fi nevoiţi să trăiască "după nevoi" şi nu după cantitatea şi calitatea muncii depuse. Datorită acestui lucru, teoreticienii ideologiei materialiste nu au dat un timp când "comunismul îşi va face efectele benefice". Ce s-a întâmplat la începutul anilor 1900 a fost doar un fel de "export" de revoluţie şi anarhie din partea Germaniei condusă de un împărat care numai avea mijloace de exprimare pentru supuşii săi în vederea obţinerii unei vieţi mai bune. Nemţii "l-au exportat" pe Lenin în Rusia unde datorită întinderii acesta putea să se ascundă şi să-şi propage ideile marxiste bazându-se pe tineii boieri ruşi care au învăţat în capitalele europene. Putem spune fără să greşim că prin apariţia lui Lenin, Comunismul s-a identificat cu prsonalitatea lui Cristos, cel care a înfiinţat religia creştină. De aceea a existat această mare înverşunare dintre religie şi doctrina comunistă. Pentru că ambele aveau dorinţa puternică de "pacificare"a populaţiei şi de desăvârşire a supremaţiei asupra minţii şi existenţei oamenilor. Comunismul a apărut în Europa şi abia la sfârşitul sec. 18 a apărut şi în celelalte continete ale globului. În paralel cu Comunismul în Europa au luat fiinţă primele elemente ale filozofiei socialiste, o fază mult atenuată a teoriei comuniste. Aceasta a căpătat şi s-a dezis până la un punct de filozofia socialistă, generând la jumătatea secolului 18 şi începutul sec. 19 "filozofia social democrată" care s-a păstrat până în zilele noastre şi în România, iniţiatorul fiind filozoful social democrat Constantin Dobrogeanu Gherea şi până în zilele noastre domnul Sergiu Cunescu, fostul preşedinte aş PSDR (Partidul Social Democrat Român). Acesta a transformat elementele reformatoare ale societăţii româneşti prin FSN, la care au chesat în primul parlament din România, toate partidele politice, inclusiv PNL, PNŢ şi Conservatori, care acum în prezent au devenit adversari pe viaţă şi pe moarte. Aceasta este scurta istorie a îndelungatei transformări dintre socialişti, social democraţi şi cei pe care greşit politicienii îi numesc "comunişti". În cel mai rău caz datorită revoluţiei din 1917, prin apariţia celor două grupări menşevicii şi bolşevicii din Rusia reprezentate primul de Kerensky iar ceilalţi reprezentaţi de Lenin şi Stalin. Pentru a-şi impune filozofia şi ideologia greşit înţeleasă, Stalin – timp de 40 de ani – a impus "doctatura stalinistă" şi nu comunismul în Rusia pentru ca apoi, după Yalta, să facă ororile din jurul anului 1930 iar la noi în România ororile din perioada 1948-1965. În cocluzie este greşit să se folosească cuvântul comunsim, chiar de către "Institutul de Cercetare a Comunismului" de la Bucureşti care, cercetează ceva ce nu a existat şi nu se ştie dacă va exista vreodată. De aceea am preluat punctul de vedere exprimat de acest institut pe care-l vom da publicităţii în ziar.

Scurtul istoric al regimului comunist

● **1944 - 23 august:** La ordinul Regelui Mihai I, Mareşalul Ion Antonescu este destituit din funcţia de Conducător al Statului şi arestat. România încetează alianţa cu Puterile Axei, precum şi acţiunile militare împotriva unităţilor sovietice. Se constituie Guvernul Constantin Sănătescu.

31 august: Armata Roşie intră în Bucureşti.

12 septembrie: La Moscova se semnează Convenţia de armistiţiu.

2 decembrie: Constantin Sănătescu demisionează din funcţia de premier, fiind înlocuit de generalul Nicolae Rădescu.

● **1945 - 4-11 februarie:** Se desfăşoară Conferinţa de la Yalta, în cadrul căreia este adoptată „Declaraţia asupra Europei eliberate".

27 februarie: Andrei Vîşinski, aflat în vizită la Bucureşti, face presiuni pentru demiterea lui Nicolae Rădescu şi impunerea unui guvern FND.

3 martie: Se stinge din viaţă, în urma unui atac aerian, generalul de armată Gheorghe Avramescu. Moartea sa este una controversată, existând varianta execuţiei sale de către NKVD.

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 331 DIN 13-30 SEPTEMBRIE 2016

DNA - S-A INSPIRAT DIN DIRECTIVA STALINISTĂ NCVD

Deşi corupţia este o problemă gravă pentru România, nimeni nu analizează cauzele care au generat acest flagel după 1990. Cauza principală, considerăm că este, „indusă", de anarhia provocată intenţionat de marile puteri care au generat revolta din 22 decembrie 1989. Acestea, au dorit cu tot dinadinsul să provoace o destabilizare puternică a statului centralizat românesc, pentru ca marile firme care au năvălit peste Românie imediat după 1990, ca urmare a îndemnurilor politicienilor Raţiu, Câmpeanu, Coposu şi alţii. În schimb, Statul Român nu era pregătiti pentru aşa-zisa economie capitalistă de piaţă, care a devenit cea mai rapace economie care a avut ca scop în primul distrugerea obiectivelor economice construite prin suferinţa poporului român. 25 de ani, economia românească şi sistemul politic a fost în agonie, iar urmarea firească a fost ingerinţa puternică a influenţei marilor puteri Europene prin aşa-zisa „construcţie UE". Problema este, cine conducea acest Consiliu European? În spatele acestei dominaţii politico economice a stat în primul rând germania care a devenit motorul dezvoltării Europei, cu beneficiile obţinute de această ţară. Apoi, alături de ea au fost ţările de origine germanică, care au fost alături de Germania, amintind: Polonia, Austria, Cehia, Ungaria şi alte câteva ţări la care populaţia avea afinităţi germanice. După Germania a urmat Franţa, apoi Spania, Italia şi Portugalia, iar toate aceste ţări au beneficiat de suportul de cuceritor al Statelor Unite, care după lovitura dată Tratatului de la Varşovia, şi-au luat rolul în serios, în distrugerea fostului aliat din cel de-al doilea război mondial, acum numit Rusia şi nu URSS. Anul 2015, a fost un an nefast pentru România, datorită proastei alegeri făcute de români în noiembrie 2014, când în fruntea statului a ajuns „obscurul primar de Sibiu", dar care avea afinităţi puternice faţă de Germania, ţara de origine a părinţilor săi. Imediat la începutul lui 2015, a început cea mai nefastă prigoană împotriva adversarilor politici, împotriva partidelor politice de stânga sau centru stânga reprezentată de PSD, ALDE şi UNPR. Primind sprijin de la Bruxelles, a reuşit să-şi numească guvernul său, să ţintească la partdiul său, pregătind cu migală în mai puţin de un an, arestarea şi chiar judecarea principalilor lideri ai PSD, în vederea atingerii scopului propus. Acesta a fost definitivat prin lovitura de stat împotriva guvernului Ponta, iar prin şantaj politic împotriva „alesului pe puncte", din PSD, Liviu Dragnea, care a devenit o mică „codiţă de topor" intereselor preşedintelui Iohannis şi implicit germaniei care hotătăşte în toate problemele principale în cadrul Consiliului Europei. În acest context, având în vedere prigoana pe care preşedintele a desfăşurat-o în 2015 şi o continuă în 2016, am găsit de cuviinţă să publicăm câteva repere politice şi economice pe care fosta uniune Sovietică de pe timpul lui Stalin le-a promovat în România şi pe care actualul preşedinte o promovează cu acuitate în vederea atingerii scopului său „distrugerea României ca stat naţional, suveran şi independent". Este posibil ca domnul preşedinte Iohannis să pună în aplicare un plan diabolic de distrugere a României, ca urmare a pierderii de către Germania a celor 2 mari conflagraţii mondiale. Că o fi adevărat sau nu, doar istoria şi modul în care domnul preşedinte Iohannis pregăteşte dictatura personală, care a început cu: „Instituţia doamna mea, Guvernul meu, partidul meu". Modul în care public fără să fiu abilitat, promivează ideea că va fi preşedinte 10 ani, iar în continuare îl va nominaliza ca succesor pe ungurofilul Cioloş, poate fi un semnal grav dat acestui popor român păcălit de nu ştiu câte ori în istorie de promisiuni.

DUMITRU CÂRCENI

STRICT SECRET

ANEXA 9

MOSCOVA 2 IUNIE 1947 – DIRECTIVA SPECIALĂ PENTRU SOVIETIZAREA STATELOR DIN *IMPERIUL* K.G.B.

Moscova, 2.6.1947
K AA/CC 113
Indicaţie NK/003/47

STRICT SECRET

• Trebuie realizată, în mod accelerat, unificarea tuturor partidelor într-un singur partid, având grijă ca toate rolurile cheie să revină acelor oameni care aparţin serviciilor noastre secrete.

• Se vor exercita presiuni asupra serviciilor în sensul neacordării de acte doveditoare a proprietăţii asupra pământului; altele vor arăta calitatea de lot dat în folosinţă, dar nu de proprietate a deţinătorului.

• Politica faţă de mica gospodărire ţărănească urmează acest curs pentru a face gospodăria particulară nerentabilă. După aceea, trebuie începută colectivizarea. în cazul în care ar interveni o rezistenţă mai mare, trebuie redusă împărţirea mijloacelor de producţie, concomitent cu creşterea obligaţiilor de predare a cotelor. Dacă nu se ajunge la rezultatul scontat, trebuie organizat agricultura să nu poată asigura aprovizionarea cu alimente a ţă astfel ca necesarul să trebuiască acoperit din import.

• Sindicatele nu au dreptul să se împotrivească conducerii. Sindicatele trebuie să fie ocupate cu alte probleme, ca de exemplu organizarea odihnei în concediu, discutarea cererilor de pensii şi împrumuturi, programe culturale şi distractive, organizarea de excursii, repartizarea mărfurilor deficitare, justificarea unor puncte de vedere şi decizii ale conducerii politice.

• Trebuie ţinut sub observaţie fiecare institut de cercetare şi laborator.

• Pe plan local este interzisă apariţia unor opere despre acei băştinaşi care înainte de revoluţie şi în perioada celui de-al doilea război mondial au trăit la noi. [URSS]

• Atenţie ca reprezentanţii opoziţiei politice să fie închişi. Să se prelucreze acei opozanţi care se bucură de stima populaţiei băştinaşe. Înainte ca ei să se întipărească în conştiinţa maselor, trebuie lichidaţi prin aşa-numite întâmplări neprevăzute sau închişi sub acuzaţie de crimă de drept comun.

• Trebuie împiedicată reabilitarea celor condamnaţi în procese politice. Dacă această reabilitare devine inevitabilă, se admite doar cu condiţia ca acel caz să fie considerat o greşeală judecătorească; nu va avea loc reluarea procesului, respectiv pricinuitorii judecăţii greşite nu vor fi convocaţi.

• Se aduc la cunoştinţa publicului procesele acelor persoane cu poziţie de conducere (în primul rând din cadrul armatei, ministerelor, serviciilor importante, cadrelor didactice), care sunt învinuite de atitudine împotriva poporului, socialismului, industrializării. E o acţiune ce atrage atenţia maselor populare.

• Cei care lucrează în diferite funcţii trebuie să fie schimbaţi şi înlocuiţi cu muncitori cu cea mai slabă pregătire profesională, necalificaţi.

• Trebuie ca la facultăţi să ajungă cu prioritate cei ce provin din cele mai joase categorii sociale, cei care nu sunt interesaţi să se perfecţioneze la nivel înalt, ci doar să obţină o diplomă.

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 327 DIN 17-31 IULIE 2016

AMBASADORUL SUA LA BUCUREŞTI SE COMPORTĂ ÎN 2016 CA AMBASADORUL STALINIST VÂŞINSKI ÎN 1945

America... America... peste tot!... Şi în România!

Numirea unui nou ambasador la Bucureşti, pe foarte mulţi români i-a bucurat, iar în consecinţă, ziarul Reflector Argeşean, care este un ziar „anti-sistem", a alocat un spaţiu generos de o pagină, cu titlu „Bun venit, domnule Ambasador!". Numai că, aşa cum spune un proverb românesc, „La pomul lăudat să te duci cu sacul plin". Majoritatea românilor, abea acum, în ceasul al 12-lea, au înţeles „mesajul cu care a venit domnul ambasador", aceste fiind: „pacificarea chiar violentă" a vieţii politice româneşti, care nu era pe placul Administraţiei Obama. Motivul este incert. De aceea, în cele ce urmează, vom prezenta motivele pentru care domnul ambasador al celei mai puternice ţări de pe planetă, se comportă cu România mai rău decât o colonie a statului American. În acest context, domnia sa încalcă legea fundamentală a oricărui stat din lume, Constituţia, prin modul în care-şi impune cred propriile principii cu privire la suveranitatea ţării noastre. De aceea, de la început, dorim să-i amintim domnului ambasador art.1 alin.1 din legea fundamentală, pentru că, probabil, nu are „cărticica numită Constituţia": „România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil". De ce domnul ambasador încalcă legea românească, aşa cum spuneam, este de neânţeles. De aceea, în câteva cuvinte, voi prezenta motivele pentru care m-am decis în ceasul al 12-lea să le fac publice. Îi amintesc domnului ambasador, că subsemnatul, m-am declarat „anti-comunist" încă din 1968, când aşa-zisul comunism era doar „o fată Morgana a politicii de pe planeta Pământ". Drept consecinţă, când probabil domnia sa abea se născuse, şi „sugea laptele politic" abea mai târziu, în marea politică americană, subsemnatul, am făcut un grup împotriva sistemului comunist format din 3 ofiţeri ai armatei române, care ne-am propus să criticăm politica, ziceam noi, atunci, „criminală", şi influentă a stalinismului venit din Răsărit. Timp de peste 20 de ani, am fost „studiat" şi catalogat ca duşman al poporului, şi doar după evenimentele din decembrie 1989, „probabil" SRI-ul nou înfiinţat m-au preluat tot ca un duşman, dar de data aceasta, ca pe un duşman al noii guvernări. Niciodată nu m-aş fi gândit în perioada când eram ofiţer cu gardul de căpitan în marina militară, că voi ajunge să nu fiu de părere cu „un mit", auzit de mine de la oameni mai în vârstă. Aceştia, imediat după alegerile din 1946, văzând cum Stalin punea piciorul pe grumazul Ţării Româneşti, prin înţelegerile de la Ialta şi materializate dur, impuse de fostul ministru de externe al lui Stalin, Vâşinski. Pe la colţuri se vorbea cu patos şi încredere, că în jurul anului 1950, „vor veni americanii", să ne elibereze nu de poporul rus, ci de politica criminală a lui Stalin. Şi noi, românii, am aşteptat. Iar voi, americanii, a-ţi uitat să veniţi, pupându-vă cu Stalin, plimbând în caleşti aurite dictatori, pentru că vă convenea. Pentru dvs., americanii, domnule ambasador, au murit mulţi ofiţeri şi ţărani fugiţi în munţi, cu speranţa că veţi veni. Aceştia au fost omorâţi sau, după 1949, au înfundat puşcăriile, în care şi-au găsit moartea, floarea politicii intelectualităţii şi armatei române. Aşa cum a-ţi spus, eraţi prea tânăr să înţelegeţi că aceşti oameni, nu au murit pentru America. Au murit pentru independenţa şi suveranitatea naţiunii române, greu încercată, datorită bogăţiilor sale, dar şi a intereselor geo politice ale marilor puteri. Fie că era vorba de Germania, de Franţa sau Anglia, de Imperiul austro-ungar sau de Rusia şi Turcia. Toate aceste mari puteri au sugrumat idealurile de libertate care au început cu Decebal, continuând cu Mircea, Mihai Viteazu şi Ştefan cel Mare. În această perioadă, mari martiri români au murit în Transilvania traşi pe roată, iar în Muntenia, un conducător „valah", pe numele său, Brâncoveanu, a murit decapitat, împreună cu cei 7 fii. Acesta este preţul plătit pentru ca la 1 decembrie 1918, doi nemţi au reuşit într-o perioadă rezonabilă de timp, să facă pentru vecie România, aşa cum v-am spus mai devreme, „stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil". Pentru acest deziderat, eu şi ca mine, au plătit ani de zile, teroarea unui sistem totalitar stabilit nu din interior, ci din exterior, datorită Directivei Staliniste NCVD, din toamna anului 1947, când conducătorul statului, regele, a fost obligat să abdice, iar armata română, eroii comandanţi ai Războiului din 1941-1945, au fost daţi afară şi trimişi să lucreze având o calificare superioară la cele mai josnice munci. Aceasta este o foarte scurtă istorie care am dorit să ajungă la urechile dvs., domnule ambasador, pentru a ştii motivele care în prezent m-au determinat, în baza art.30 din Constituţia României, care îmi dă dreptul să-mi exprim „libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor... prin viu grai, prin scris, prin imagini, sunete, sau alte mijloace de comunicare publice, care sunt inviolabile". Am făcut această precizare, pentru că, mă pot aştepta de la dvs., cu unele măsuri impunitive, probabil chiar foarte aspre, aşa cum a făcut şi fostul ministru de externe, Vâşinski, în perioada când era la putere. În schimb, am convingerea că principiile statuate în Constituţia Americană de acum 200 de ani, pe care sunt convins că sunteţi obligaţi să le respectaţi, vă va face să fiţi mai circumspect cu privire la modul în care vă comportaţi chiar dicatorial faţă de poporul român prin reprezentanţii săi, faţă de oamenii de afaceri români, care în prezent zac în închisorile lărgite cu generozitatea unui preşedinte care timp de 10 ani v-a adulat, pentru ca în prezent, să fie doar „o cârpă de şters murdăriile politice".

Iată care sunt evenimentele grave încălcate de dvs.

Am să încep cu sfârşitul. Recent, în localitatea Deveselu, a avut loc inaugurarea unui obiectiv strategic militar, probabil singurul din estul României, prin care America îşi doreşte asigurarea securităţii îndepărtate împotriva Rusiei şi nu împotriva talibanilor sau teroriştilor din Afganistan, Siria, şi pe unde o mai fi fost. La acest eveniment, nu au fost invitate câteva personalităţi imporatnte ale statului român care, prin poziţia lor politică, au influenţat crearea acestui scut. Este vorba de fostul preşedinte Traian Băsescu, fostul premier Victor Ponta, dar şi fostul premier Adrian Năstase, un condamnat politic cu o condamnare destul de subţire. Amintim, domnule ambasador, că Adrian Năstase, în mod dolosiv sau farudulos, a modificat esenţa Constituţiei în anul 2003, pentru a da frâu liber expansiunii vestului împotriva marii puteri din est. Spaţiul nu ne permite să amintim modificarea art.135 „Economia şi finanţele publice", prin „anti-constituţionalul pct. g". De asemeni, tot Adrian Năstase, a introdus capitolul VI „Integrarea Euro-Atlantică", încălcând prevederile art.1 din Constituţie, care nu putea fi revizuit, iar în consecinţă, acestui art.148, Tratatul NATO a putut să construiască Baza de la Deveselu, deosebit de periculoasă pentru securitatea României, dacă ţinem cont de avertismentele deocamdată voalate ale „Ţarului de la Cremlin". Acest fost premier, prin acets articol, a generat desfiinţarea armatei naţionale, în 2008, transformând-o în aşa-zisa „armată de profesionişti" care luptă contra bani pe teritoriile unde NATO şi SUA au un interes major. Recent, sfidând regulile protocolare, aflându-se la fel ca şi Vâşinski în 1945, dar de această dată în mai 2016, v-aţi impus voinţa publică sprijinind reprezentantul unui partid politic de stânga care deţinea funcţia de preşedinte al Camerei Deputaţilor. Semnalul pentru români este clar: „amestec în treburile interne ale României şi ale unui partid politic". Ori eu, care am depus jurământ când am intrat în armata naţională a României, „să apăr ţara chiar cu preţul vieţii", nu pot să tac. Cred că a-ţi sfidat România şi poporul român, atunci când, public, pe ecranele televizoarelor, la întrebarea unui jurnalist, a-ţi spus că nu a-ţi avut loc suficient ca să invitaţi un număr mai mare de personalităţi. Nu că l-aş iubi pe Traian Băsescu, pentru greşelile de obedienţă făcute în favoarea Americii. Dar, răspunsul domnului ambasador este fără echivoc o greşeală politică grosolană, pe care conducerea Guvernului şi statului american nu trebuie să o tolereze. De ce? Pentru că America reprezintă lupta pentru libertate şi independenţă a tuturor statelor. Traian Băsescu, a reprezentat 10 ani statul român, iar neinvitarea, măcar în ultimul rând, la deveselu, reprezintă o sfidare nu a fostului preşedinte, ci a întregului popor român, pe care acesta l-a repezentat „cu voie sau fără de voie". Atunci, ne punem întrebarea, care este esenţa acestei lupte pentru poporul american care trăieşte din ce în ce mai bine, iar poporul român trăieşte din ce în ce mai prost. Nu că aceşti capitalişti români au furat „în draci", dar pe ei, cu influenţă, i-aţi băgat în puşcărie. Dar pe capitaliştii dvs. americani, cum este firma Bechtel, care a furat bugetul României cu peste un mld. de dolari. Sau firma Secol din Italia, care a furat statul român în 1998, cu peste 300 mil. dolari, în marea lucrare „Calea ferată Vâlcele-Rm. Vâlcea". Iar exemplele au fost pe masa atât a preşedintelui Traian Băsescu, cât şi a actualului preşedinte Klaus Iohannis. Mai mult decât atât, în cursul anului 2014, sesizarea a fost trimisă şi la Ambasadorul SUA de atunci. Rezultatul. Condamnaţi au fost capitaliştii români. Şi ca să conchidem, iată că în cazul Microsoft, marea afacere păguboasă pentru România, capitaliştii americani bucurându-se de protecţia Constituţiei şi a Guvernului, îşi continuă nestingherit afacerile. În schimb, pe capitaliştii români, DNA-ul înfiinţată de dvs. prin Monica Macovei în anul 2006, în prezent sunt hărţuiţi, li s-au întocmit dosare, la unii destul de subţiri, probabil cu scopul de a intimida mediul politic românesc, în vederea expansiunii capitalismului, în primul rând american, Se vorbeşte în popor că ascensiunea doamnei procuror Kovesi este urmarea firească a influenţei şi inetreselor Congresului american pentru „pacificarea politicii româneşti" şi subordonarea ei intereselor politice ale Ambasadei americane. Tot gurile rele spun că, în apropierea biroului doamnei procuror Kovesi, s-ar afla un birou al unui reprezentant al FBI-ului. Oare acest lucru nu este o încălcare a art.1 din Constituţie? Sigur că este necesară colaborarea organelor de cercetare penală şi a celor de informaţii, cu Serviciile Federale Americane. Numai că, această colaborare să se facă în spiritul Tratatelor internaţionale, a principiilor Cartei ONU, încât DNA şi FBI, dacă această colaborare strânsă există, să se facă legal şi cu respectarea art. 1.

De ce a lipsit Klaus Iohannis de la inaugurarea Bazei de la Deveselu?

Tot mai mulţi români se întreabă contrariaţi, de ce preşedintele României actual, nu şi-a găsit timp să participe la această inaugurare de importanţă strategică şi de securitate pentru România, fiind trimis probabil, „puţin la plimbare" în afara graniţelor, împreună cu „doamna sa". Sigur că doamna s-a bucurat, pentru că, pe domnia sa, o interesează doar moda şi viaţa bună şi nu traiul poporului român care se bucură nespus de beneficiile „capitalismului de cumetrie românesc" impus acolo, din Nordul Europei, de la Bruxelles. Analiştii politici au discutat multe supoziţii, dintre care una este mai plauzibilă. Este ştiut că alegerea unui etnic german în conducerea statului român, după ce România a avut relaţii tensionate cu Germania în ultimii 100 ani, cauzate de cle două războaie mondiale, poate genera spiciunea de trafic de influenţă în alegerile din noiembrie 2016. Poporul român, fiind un popor docil, conducându-se după principiul „capul plecat, sabia nu-l taie", l-a acceptat pe domnul Iohannis, având în vedere un principiu valabil nemţilor, „rigurozitate, disciplină şi fermitate". Să nu credeţi că de la berlin domnia sa a primit indicaţii doar pentru a-şi impune „Guvernul meu" şi „doamna mea". Lipsa de această manifestare reprezintă un mare semn de întrebare, aşa cum spuneau unii analişti politici, privind „lupta surdă între suraputere americană" şi „importanta putere Europeană reprezentată de Germania", ca urmare a faptului că doamna Merkel şi naţiunea germană, probabil nu mai acceptă cu obedienţă ca Guvernul de la Washington să dicteze interesele economice ale SUA în Germania. O altă supoziţie, tot aşa de plauzibilă, pot fi şi marile interese economice pe care Germania le are faţă de bogăţiile ruseşti. În acest context, putem preciza numirea unui fost cancelar german la conducerea unei companii deosebit de imporatntă, în relaţiile dintre Germania şi Rusia. Chiar în cadrul conflictelor dintre Rusia şi Ucraina, Guvernul german a fost deosebit de îngăduitor faţă de Rusia. În aceste condiţii, este posibil ca lipsa preşedintelui Klaus Iohannis de etnie germană, să constituie un semnal cu privire la o uşoară răcire a relaţiilor dintre SUA şi Germania, pentru ca Rusia să nu considere ca un act de inamiciţie între cele două state. În contextul acestor „ziceri", putem spune, că ceva agresiv se întâmplă în această parte din est a garniţei cu UE, în care se prefigurează dictongul „America... America... peste tot", în defavoarea dictongului: „Germania... Germania... peste tot în Europa", aceasta fiind probabil viitoarea etapă a Angelei Merkel, care, ştim bine, că în conştiinţa ei, este mai mult de stânga decât de dreapta. Tot datorită acestui lucru, se pot trage concluzii cu privire la intenţia politicii de dreapta a SUA, împotriva stângii Europene, ca urmare a sărăcirii tot mai mult a unor popoare din centrul şi estul Europei. Sigur că, marile puteri care acum dictează în Europa, aruncă unor ţări doar oasele, pentru că, „carnea grasă o consumă cetăţeanul american". Datorită acestui lucru, şi din România, au emigrat destul de mulţi români, cu precădere cercetători, oameni de cultură şi floarea intelectualităţii. De aceea, nu ni s-a părut curios când jurnalista Corina Drăgotescu, emigrând în America, unde i-a plăcut, prin Loteria Vizelor, ţine legătura strânsă cu postul de televiziune România TV, probabil încercând „americanizarea românilor" privind modul de viaţă reprezentat de „Unchiul Sam", cel care după război, a tras sforile făcând cea mai mare afacere a tuturor timpurilor, intitulată „ajutorul american": dar despre acest lucru, vom vorbi în viitor.

DUMITRU CÂRCENI

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 323 DIN 16-30 MAI 2016